

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 45^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2004 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 162

Δέκα χρόνια μετά: Όταν το 1995 στο 36ο, διεθνές πλέον, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εγκαθίσταται το τμήμα Ματιές στα Βαλκάνια, ο μέσος όρος ηλικίας των κινηματογραφιστών εν ζωή (γιατί υπήρχαν ανάμεσα στα ονόματα και δύο νεκροί) των οποίων οι ταινίες συμμετείχαν στο πρόγραμμα αυτό ήταν πάνω από τα 50. Και από τις 11 ταινίες μόνον οι 6 ήταν πρόσφατης παραγωγής, οι υπόλοιπες είχαν γίνει πριν 25 ή 30 χρόνια, ενώ στο σύνολο οι περισσότερες ήταν ταινίες εποχής ή είχαν ως θέμα τους «μ' άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Εξαίρεση αποτέλεσε η βραβευμένη στη Βενετία ταινία *Πριν από τη βροχή* του Μαντσέφσκι από την ΠΓΔΜ που έκλεψε τότε τις εντυπώσεις, αλλά και προκάλεσε κάποιο «θερμό επεισόδιο: εθνικής αντίδρασης» έξω από την αίθουσα προβολής. Φέτος, 10 χρόνια μετά, στις 10 επιλεγμένες (με πολύ πιο αυστηρά κριτήρια ποιότητας) ταινίες που συμμετέχουν

του Σωτήρη Ζήκου

στις Ματιές στα Βαλκάνια, ο μέσος όρος ηλικίας των κινηματογραφιστών που τις υπογράφουν είναι κάτω από τα 40 και πρόκειται για ταινίες (αρκετές με συμμετοχές και διακρίσεις σε διεθνή φεστιβάλ) που αφηγούνται σύγχρονες ιστορίες ή κάποιες έχουν έμμεσες αναφορές στην πρόσφατη Ιστορία των χωρών από τις οποίες προέρχονται. Πολλά άλλαξαν μέσα σ' αυτά τα 10 χρόνια τόσο στις κοινωνικές συνθήκες όσο και στις ειδικές συνθήκες κινηματογραφικής παραγωγής αυτών των χωρών. Με τις ταινίες του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια, αλλά και με κάποιες άλλες που συμμετείχαν στο Διαγωνιστικό, να μας δίνουν τη δυνατότητα να παρακολουθούμε από χρονιά σε χρονιά αυτές τις αλλαγές. Σε μια κρίσιμη περίοδο για τις χώρες αυτές, όπως η μετάβασή των περισσότερων από το προηγούμενο καθεστώς (προς το κενό μιας δύσκολης προσαρμογής) στα νέα δεδομένα, ο πόλεμος ανάμεσα στις πρώην δημοκρατίες της πρώην Γιουγκοσλαβίας, τα κύματα μετανάστευσης προς άλλες χώρες της Ευρώπης, αλλά και μια περίοδος έντασης και διακυμάνσεων των σχέσεων μας με την ΠΓΔΜ, την Αλβανία και την Τουρκία. Ταινίες που μας έδιναν την ευκαιρία να γνωρίσουμε την καθημερινότητα και τα προβλήματα αυτών των γειτόνων μας, πέρα από την ελλιπή και πολλές φορές εμπαθή επίσημη πληροφόρηση που μας δίνονταν ή δεν μας δίνονταν από τα ΜΜΕ. Τώρα, που η γενική κατάσταση στα Βαλκάνια έχει σχετικά εξομαλυνθεί, τα προβλήματα παραγωγής, προώθησης και διανομής τίθενται με άλλους όρους για τις κινηματογραφίες αυτών των χωρών. Αλλά κάποιοι δρόμοι συνεργασίας, ανταλλαγής και διεύρυνσης του δυνάμει κοινού τους έχουν ήδη ανοιχτεί. Σ' αυτήν την προοπτική αποτελεί λαμπρό παράδειγμα η συμπαραγωγή Τουρκίας – Γερμανίας – Γαλλίας – Ελλάδας στη φετινή ταινία της Γεσίμ Ουστάογλου *Περιμένοντας τα σύννεφα* που διαπραγματεύεται βασικά ένα θέμα ειδικού ελληνικού και τουρκικού ενδιαφέροντος, που ωστόσο μπορεί να ενδιαφέρει κι ένα διεθνές κοινό. Έτσι πάει ο κόσμος μπροστά, έστω και δέκα χρόνια μετά.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Μειεωρίτες (σελ. 10)

του Γιάννη Μαυρογένη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2004

Καθημερινές ιστορίες διαπλέκονται στη σύγχρονη Αθήνα τη μέρα που εκτυλίσσεται το φαινόμενο της βροχής των μετεωριτών. Μια κωμωδία καταστάσεων που παρουσιάζει τα παράδοξα της καθημερινότητας και τις δυσκολίες των ανθρώπινων σχέσεων.

Όνειρο πικρό / Khab e talkh (σελ. 4)

του Μοσέν Αμριγιουσέφι (Ιράν, 2004) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Η ταινία επικεντρώνει πάνω στην προσωπικότητα ενός υπαρκτού προσώπου, του Αμπάς Εσφαντιάρ, (ο οποίος υποδύεται τον εαυτό του στην ταινία), και στα αλλόκοτα περιστατικά που αντιμετωπίζει, κάπου μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητα.

Ουτοπία (σελ. 10)

του Γιώργου Καρυπίδη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2004

Ένα ζευγάρι επιχειρεί να ξεφύγει από τον έλεγχο μιας διεστραμμένα εφιαλτικής εκδοχής της «Ουτοπίας», διεκδικώντας την πολιτική και προσωπική ελευθερία του.

Φτιάσαμεε!... (σελ. 9)

του Σταύρου Τσιώλη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2004

Μια πλειάδα ιδιόρρυθμων χαρακτήρων συγκεντρώνονται σ' ένα νυχτερινό κέντρο στη Λειβαδιά και οι κωμικές καταστάσεις είναι ανεξέλεγκτες.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

“ Πάντα μ' ενδιέφερε το μωσαϊκό της ιστορίας και του πολιτισμού μας. Είναι κρίμα που έχει επικρατήσει ο εθνικισμός, οι άνθρωποι αρχίζουν να αγνοούν και να αδιαφορούν για τα πολιτισμικά στοιχεία που ανήκουν σ' άλλες εθνικότητες ”

Yesim Ustaoglu

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Μια εγκυφαλική μούρη κωμωδία από το Ιράν και τρεις εσθναλπτικές προβολές στο Διεθνές Διαγωνιστικό
- 5 Για τη Βοσνία μετά τον πόλεμο μιλάει ο Pjer Zalica και οι *Καρπουζόφλουδες* από την Τουρκία μιλούν σε Πρώτο Πλάνο
- 6 Ανήλικοι ήρωες στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και για τις *Παλινδρομήσεις* με την ψυχαναλυτική έννοια μας μιλά ο Todd Solondz
- 7 Αφήνοντας τα παιδιά να παίξουν ελεύθερα, σαν παιδιά, γύρισε την ταινία του *Κανείς δεν ξέρει*, μας λέει ο Hirokazu Kore-eda
- 9 Φάινοντας μια νέα γυναίκα βρέθηκε στη Λειβαδιά, μας λέει ο Σταύρος Τσιώλης και για την επαφή του ηθοποιού με το κοινό ο Γιάννης Ζουγανέλης
- 10 Η δυναμική των εικόνων και η σύνθεσή τους είναι αυτό που μετράει, μας λέει ο Γιώργος Καρυπίδης
- 11 Για τις μικρές παράλληλες ιστορίες ανθρώπων της σύγχρονης Ελλάδας στην ταινία του μας λέει ο Γιάννης Μαυρογένης
- 13 Κινηματογραφικές κοσμογονίες στις επιλεγμένες ταινίες του αφιερώματος στις Κατερίνα Θωμάδου και Μαρία Κλωνάρη
- 15 Για τις μυθολογίες της εξουσίας και την τέχνη μιλάει ο Valerio Adamí της Κριτικής Επιτροπής στο Πρώτο Πλάνο
- 17 Μια νύχτα χωρίς φεγγάρι από την Αλβανία στις Ματιές στα Βαλκάνια και μια συνέντευξη της Yesim Ustaoglu

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Μποτιλιάρισμα στους δρόμους. Γίνεται χαμός.

• Σάββατο πρωί και η Φυλή του Σαββατοκύριακου ετοιμάζεται για το νέο της χτύπημα. Άλλωστε, αφού γι' αυτούς στο Σαββατοκύριακο, όλα επιτρέπονται, γιατί να μην επιτρέπεται ένα φεστιβαλικό όργιο ταινιών; Έχουν ανέβει κι οι τελευταίοι Αθηναίοι, κι όλοι οι φεστιβαλικοί οπαδοί ανά την Ελλάδα, βελτιώνεται κι ο καιρός και δεν έχει μείνει εισιτήριο για εισιτήριο.

• «Θα προσπαθήσω τουλάχιστον να κάνω πιο ενδιαφέρον το πάνελ μιας και κανένα από τα πάνελ που έχω παρακολουθήσει ή στα οποία έχω συμμετάσχει μου δε μου είχε τίποτα καινούριο» δήλωσε ο Αλέξανδρος Πέιν στη συζήτηση στοργυλλής τραπέζης το πρωινό της Παρασκευής. Μαζί με τους άλλους πότες της στοργυλλής τραπέζης, Κεντ Τζόουνς και Τοντ Βέροου έκαναν μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση για την ουσία του Αμερικανικού Ανεξάρτητου Κινηματογράφου, κρίμα όμως που οι περισσότεροι από το κοινό είχαν ειδικό ενδιαφέρον (ξένοι παραγωγοί, ηθοποιοί, και άνθρωποι του 'χώρου') κι οι υπόλοιποι ήταν απλώς αγουροξυπνημένοι, και η κουβέντα δεν κράτησε για πολύ.

• Πριν ακόμα ξεκινήσει η προβολή της τελευταίας ταινίας του άλλου ανεξάρτητου Αμερικανού Τοντ Σόλντζ *Palindromes*, ένας φανατικός θαυμαστής του σέρνεται γονυπετής ως τα πόδια του Αμερικανού σκηνοθέτη σαν ικέτης σε αρχαιοελληνική τραγωδία. "Thank You. Thank You. For...the Image. Thanks", ξέσπασε. Ο Τοντ, καθισμένος σταυροπόδι στην αναπαυτική του θέση, εμφανώς συνηθισμένος σε παρόμοιες εκδηλώσεις θαυμασμού απαντά ψύχραιμα: "OK, OK, you can go now, yeah thanks, go go" και κουνάει ρυθμικά το μικρό του ποδαράκι με το κίτρινο σταράκι και την άσπρη του καλτσούλα, σαν να θέλει να δείξει κάποιο αδέσποτο του δρόμου. Άει χάσου, μυρμηγκάκι.

• «Είναι και οι γονείς μου εδώ σε αυτήν την αίθουσα κι είναι κι οι δυο συντηρητικοί καθολικοί. Η μαμά μου δίδασκε θρησκευτικά και σ' ένα γυμνάσιο, και δεν ξέρω τι γνώμη μπορεί να σχηματίσει για το γιο της και για το Φεστιβάλ. Να φανταστείτε πως αμέσως πριν είδε τη *Μητέρα μου*» (σ.σ. για όσους δεν την έχουν δει, πρόκειται για μια ιστορία αιμομιξίας και

Δήμητρα Παζινού: Εσύ παιδάρι μου, ναι εσύ. Για έλα εδώ. Πώς σου φαίνεται; Δεν είμαι όμορφο κορίτσι; Κι εσύ όμορφη θα γινόσουν νομίζω.

Υποψήφιες δημοσιογράφες: Μας καλέσανε στις συνεντεύξεις τύπου για να καλύπτουμε το χώρο. Όπως σε κάποια τοκ-σόου της τηλεόρασης, γιου νόου;

διαστροφής αλά Μπαταίν). Ο πρωταγωνιστής της ταινίας *Χαζό Αγόρι*, που αποτυπώνει τον ψυχισμό ενός νεαρού γκέι, ζητά συμπαράσταση από το κοινό του για να αντιμετωπίσει την οικογενειακή κρίση.

• Το Φεστιβάλ δεν είναι πια φολκλόρ, εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Ντεμπόρ. Ο Βασίλης Κατσίκης, σκηνοθέτης του *CC7V* ξεσπάθωσε στη συνέντευξη τύπου που έδωσε το πρωί της Παρασκευής. Τα 'χωσε στον κίτρινο τύπο, σχολιάζοντας τη στάση των billboards απέναντι στην πρωταγωνι-

στριά του που έχει υποστεί αλλαγή/ διόρθωση φύλου, τα 'χωσε στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, υπαινισσόμενος τα θολά κριτήρια με τα οποία επιλέγει να χρηματοδοτήσει ταινίες, μνημόνευσε την Κοινωνία του Θεάματος που πρωτοπεριέγραψε ο Γκυ Ντεμπόρ και παρότρυνε τους νέους κινηματογραφιστές να δημιουργήσουν. «Να, τη βλέπετε αυτήν την κάμερα του κάμεραμαν; Πάρτε την και κάντε μια ταινία». Ο δύσμοιρος εικονολήπτης αμέσως κρύφτηκε στο γραφείο Τύπου για να γλιτώσει από τους νέους δημιουργούς. Γιατί όπως λέει κι ένας φίλος σου, ΟΛΟΙ στη

Παντελής: Αν κοπνίζω λέει! Σκέτο φουγάρο. Σαν εκείνο στο πλοίο που πήραν τις νύφες μας στην Αμερική. Λέμε τώρα.

γενιά μας αισθάνονται ή αδικημένοι, ή σκηνοθέτες.

• Το Φεστιβάλ δεν είναι μπαλαμούτι, εμπρός στο δρόμο που ανοίξε ο Ντουρούτι. Ο σκηνοθέτης του *Αγάπη στα 16* Κώστας Χαλαλάμπους προτίμησε πάλι μια πιο λαιπ στάση για να διαφημίσει την ταινία του, κι είπε ένα ανέκδοτο, ως άλλος Χριστόδουλος. Με εκλιπαρείς να μην το επαναλάβω, έχει ήδη αρκετό κρύο έξω.

• Οι φήμες που φημολογούνται για τη στροφή του Φεστιβάλ σε μια πιο αγωνιστική στροφή επι-

Ακάλυπτος: Τι κείμενα! Τι συνεντεύξεις- ποταμός! Καλά, που ζουν αυτοί στο Πρώτο Πλάνο; Δεν ξέρουν ότι η νέα γενιά απεχθάνεται ο,τιδήποτε ξεπερνά τα 90 γράμματα του SMS;

τέλους επιβεβαιώνονται. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές κάνει την επίσκεψή της στο Press Room η Πρόεδρος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας Αλέκα Παπαρήγα - πάντα κοντά στον μέσο εργάτη, ακόμα κι όταν μιλάμε για τη βιομηχανία της πληροφορησης. Νέες φήμες φημολογούν πως θα παρακολουθήσει τις ταινίες του αφιερώματος

στο σύγχρονο Ρωσικό Κινηματογράφο. «Τι ταινία θα δεις σήμερα;». «Την Παπαρήγα...την καλή!».

• Αν θες οπωσδήποτε να δεις κάτι σε μια ταινία το βλέπεις: Στην ταινία *Χαίρετα μας τον Πλάτανο* που διαδραματίζεται την περίοδο της επταετίας, μπορείς να

διακρίνεις αμάξια που έχουν περάσει ΚΤΕΟ τα 1999, το 2003, περίπτερα που πουλάνε πατατάκια Pringles και bake rolls, και μια σειρά άλλων αναφορών στη σύγχρονη μαζική κουλτούρα. «Γιατί το κάνατε αυτό;», ρωτάει ένας υποψιασμένος θεατής. «Μήπως θέλατε να δείξετε με έξυπνες αναφορές πως και στη σημερινή εποχή έχουμε Χούντα;». «Μπα, όχι, καμιά σχέση», τον γελώσε ο σκηνοθέτης, «απλά όλα αυτά μας ξεφυγαν».

• Ένα ζήτημα λοιπόν για τους σκηνοθέτες της καθημερινότητάς τους. Για το ίδιο θέμα απλώς αλλάζεις οπτική γωνία και βλέπεις μια τελείως διαφορετική ταινία!

• Ο νέος διαγωνισμός του Φεστιβάλ: Ποιοι νομίζεις ότι ψηφίζουν για τις ταινίες του Διεθνούς και του Ελληνικού Διαγωνιστικού πέρα από τους παρακάτω: 1. Τους συντελεστές της ταινίας. 2. Τους συγγενείς των συντελεστών της ταινίας. 3. Τους φίλους του κουνιάδου του μπατζανάκη του μπουρμάν στη εκάστοτε ταινία. 4. Τους τύπους των οποίων το επώνυμο είναι Λάτσης ή Βαρδινογιάννης. Τι ψυχρή έχει ένα μήνυμα: Αλλά αυτοί πάλι παίζουν και να' ναι και παραγωγοί της ταινίας.

• Στείλε την απάντησή σου μέσω γραπτού μηνύματος στο τηλέφωνο της εφημερίδας και μπες στην κλήρωση για να κερδίσεις τη χρυσή πλακέτα για το μεγαλύτερο θύμα του Φεστιβάλ.

• Για διάφορους λόγους ως μέσος θεατής αρνείσαι να στείλεις μήνυμα: Λόγου Χάρη:

• 1. Δεν έχεις κινητό (ναι, ξέρεις, υπάρχει και αυτή η κατηγορία ανθρώπων και, όχι, δε ξέρεις στα βουνά, δεν τρέφεται αποκλειστικά με βολβούς, και δεν ζεσταίνεται με το να καίει ξύλα).

• 2. Βαριέσαι να στείλεις. Ποιος γράφει τώρα, εδώ με τα βίαια αναπνεύεις.

• 3. Κάποιοι μεγαλύτεροι δεν ξέρουν να στέλνουν. Ξέρουν μόνο πως ανοίγει και κλείνει με το πρόβινο κουμπάκι (με το κόκκινο αυτοκαταστρέφεται). Γιατί την πρεσβυψία που τη βάζεις;

• 4. Το αφήνεις για αργότερα και το ξεχνάς. Ε, είναι και που βλέπεις εκείνη τη σγουρομάλλα στην έξοδο και σου κινεί το ενδιαφέρον. Ποια ψηφοφορία τώρα; Εδώ καιγόμαστε.

• 5. Δε μασάς. Το μισό ευρώ του μηνύματος προτιμάς να το επενδύσεις σε τσιχλες παρά να το αφήσεις στις τσέπες τους. 'Η προτιμάς να το ξοδέψεις ψηφίζοντας να φύγει η Τατιάνα από το Φέιμ Στόρι.

• Κρύο, καιρός για δύο, σκέφτονται οι θαμώνες του Φεστιβάλ, και αν και στενοχωριούνται, περιμένουν να τελειώσει το δεκάημερο για να αφοσιωθούν ολοκληρωτικά και στην Αληθινή Ζωή. Την έχουν πάρει γραμμή κι άλλοι απ' έξω αυτή την ερμηνεία λήπινο και μοιράζουν προφυλακτικά έξω από την Αποθήκη Γ, με την πρόφαση πως πλησιάζει η 1η Δεκεμβρίου, παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS.

• Κι όσο να πεις, διαβάσεις το πρόγραμμα του Φεστιβάλ και σου έχει ανοίξει την όρεξη για ιστορίες για ζευγάρια: Ιστορίες ρομαντικό - πλατωνικές: *Ερωτικό Καλοκαίρι*, *Αγάπη στα 16*, *Απόσταση*. Ιστορίες σαρκικές *Τεστοστερόνη*, *Σωματικές Έρξεις*. Χυλόπιτες: *Μη Φεύγεις*, *Ένας στους Δύο*, *Χαίρετα μας τον Πλάτανο*. Η ζωή μετά τη χυλόπιτα: *Κι η Ζωή Συνεχίζεται*, *Αναζητώντας Νέα Ζωή*, *Επιστρέφουν στη Ζωή*.

• Τι; Περιμένεις να μάθεις το Α και το Ω για τις ιστορίες για ζευγάρια μέσα από τις ταινίες του Φεστιβάλ. Κι όμως η ιστορία του Α και της Ρ στην πραγματική ζωή έχει περισσότερο ενδιαφέρον. Τουλάχιστον, ζουν ανάμεσά μας.

Γκέλυ Μαδεμλί
gkely_mademi@yahoo.com

27 ΣΑΒΒΑΤΟ • SATURDAY

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI	THESSALONIKI CINEMA MUSEUM
11:00 - Greek Films 2004 ΝΥΦΕΣ - 122' Pantelis VOULGARIS Greece/2004 O.V. Greek, English/English, Greek sub.	12:00 - Tribute to Maria Klonaris & Katerina Thomadaki • PEKRIEM GIA TON EIKOΣTO AIONA REQUIEM POUR LE XXE SIECLE - 14' France, Greece/1994 - O.V. No Dialogue • PERSONAL STATEMENT - 8' France/1994 - O.V. No Dialogue • PULSAR - 14' France, Greece/2001 - O.V. No Dialogue • QUASAR - 31' France, Greece/2003 - O.V. No Dialogue	13:00 - Balkan Survey PERIMENONTAS TA SYNNEΦA BULUTKLARI BEKLERKEN - 87' Yesim USTAAGLU Turkey, France, Germany, Greece/2004 O.V. Turkish, Greek/English sub.	13:00 - Balkan Survey H MIAA AN' TON APH MILA OT MARS - 91' Sophia ZORNTSA Bulgaria/2004 O.V. Bulgarian/English sub.	11:00 - Abbas Kiarostami Retro KAI H ZOH SYNEXIZETAI VA ZENDEGI EDAMEH DARAD - 91' Iran/1992 O.V. Farsi/French sub.	11:00 - Costas Sfikas Retro ALLIGORIA - 120' Greece/1986, O.V. Greek/French sub.	
13:30 - Greek Films 2004 METEORITES - 84' Yannis MAVROGENIS Greece/2004 O.V. Greek/English sub.	14:30 - NH International Selection MOMPON - O SKYLOS BOMBON - EL PERRO - 96' Carlos SORIN Argentina, Spain/2004 O.V. Spanish/English sub.	15:30 - NH: New French Cinema TA ETTONIA LES PETITS FILS - 84' Ilan DURAN COHEN France/2004 O.V. French/English sub.	15:30 - Kiyoshi Kurosawa Spotlight KAIRO - 118' Japan/2001 O.V. Japanese/English sub.	13:00 - Contemporary Masters ONEIRO XEIMONIAITIKHS NYXTAS SAM ZIMSKE NOCI - 95' Goran PASKALJEVIC Serbia & Montenegro/2004 O.V. Serbian/English sub.	13:30 - Abbas Kiarostami Retro 10 GIA TO DEKA / 10 ON TEN - 83' France, Iran/2004, O.V. Farsi/English sub.	
15:30 - International Competition ONEIRO PIKPO KHAB E TALKH - 87' Mohsen AMIRYOUSSEFI Iran/2004 O.V. Farsi/English sub.	17:00 - NH International Selection NICELAND: TO NOHMA THS ZIHHS NICELAND - 87' Fridrik Thor FRIDRIKSSON Denmark, Germany, Iceland, United Kingdom/2003 - O.V. English	18:00 - NH Spotlight: Hirokazu Kore-eda MAMPOPOZI MABOROSI NO HIKARI - 110' Japan/1995 O.V. Japanese/English sub.	18:00 - Balkan Survey MIA NYXTA XOPIΣ ΦΕΓΓΑΠ NATA PA HENE - 80' Artan AROLI Albania, France/2004 O.V. Albanian/English sub.	15:30 - International Competition ZHTO H ALGERIA / VIVA LALDJERIE - 113' Nadir MOKNECHE France, Algeria/2003 O.V. French/English sub.	15:30 - Greek Films 2004 H SKONH POY ΠΕΦΤΕΙ I SKONI POY PEFTI - 98' Tassos PSARRAS Greece/2004 O.V. Greek, Czech/English sub.	
18:00 - Greek Films 2004 OYTOPIA OUTOPIA - 85' Yorgos KARYPIDIS Greece/2004 O.V. Greek/English sub.	19:30 - NH: New French Cinema ABOOTHIA / INNOCENCE - 115' Lucile HADZHALLOVIC France/2004 - O.V. French/English sub.	20:30 - NH International Selection 3 IRON BIN JIP - 95' Kim KI-DUK Korea/2004 O.V. Korean/English sub.	20:30 - Movies of our time: The best of the new Argentine cinema KOPINES PARAPALOS - 91' Ana POLIAK Argentina, Belgium/2004 O.V. Spanish/English sub.	18:00 - International Competition HMEPEΣ KAI OPEΣ KOD AMIDZE IDRIZA - 94' Pier ZALICA Bosnia & Herzegovina/2004 O.V. Bosnian/English sub.	17:30 - Greek Films 2004 CC TV - 81' Vassilis KATSIKIS Greece/2004 O.V. Greek, English, Italian, Spanish English, Greek sub.	
20:00 - Special Screenings SIDEWAYS - 123' Alexander PAYNE USA/2004 O.V. English	22:00 - NH International Selection PALINDROMES - 100' Todd SOLONDZ USA/2004 - O.V. English	23:00 - NH Spotlight: Hirokazu Kore-eda APOΣΤΑΣΗ DISTANCE - 132' Japan/2001 O.V. Japanese/English sub.	23:00 - Balkan Survey H AIΘOYΣA ANAMONHS BEKLEME ODASI - 94' Zeki DEMIRKUBUZ Turkey/2003 O.V. Turkish/English sub.	20:30 - International Competition ONEIRO PIKPO / KHAB E TALKH - 87' Mohsen AMIRYOUSSEFI Iran/2004 O.V. Farsi/English sub.	19:15 - Greek Films 2004 LOTOI KAI AMARTHIMATA LOVI KE AMARTHIMATA - 82' Vassilis MAZOMENOS Greece/2004, O.V. Greek/English sub.	16:00 - Victor Erice Retro TO ONEIRO TOY ΦΩΤΟΣ (ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ, SYNENTEYΞED) SOL DE MEMBRILLO (ADDITIONAL MATERIAL) - 94', Spain/2004 O.V. Spanish/English sub.
22:30 - Greek Films 2004 ΦΤΑΣΑΜΕΕΕ... FTASAMEEEI - 90' Stavros TSOLIS Greece/2004 - O.V. Greek/English sub.	00:00 - NH Spotlight: Todd Verow ANONYMOΣ / ANONYMOUS - 84' USA/2004 - O.V. English			23:00 - International Competition BAPKOYAES AΠO KAPΠOYZOΦAYOYΔEΣ KARPUZ KABUGUNDAN GEMILER YAPMAK - 98' Ahmet ULUCAY Turkey/2004 O.V. Turkish/English sub.	21:00 - Greek Films 2004 OYTOPIA / OUTOPIA - 85' Yorgos KARYPIDIS Greece/2004, O.V. Greek/English sub.	18:00 - Digital Cinema 2004 ANOIXTH ΘΘΟNH - OPEN FORUM A mixture of Greek digital productions O.V. Greek
					23:00 - Greek Films 2004 METEDPITEΣ / METEORITES - 84' Yannis MAVROGENIS Greece/2004, O.V. Greek/English sub.	20:00 - Costas Sfikas Retro MONTEAO MODELO - 90' Greece/1974 O.V. No Dialogues

Χρυσός Αλέξανδρος στον Κώστα Σφήκα

Τη σιωπή τη χρησιμοποιού όταν υπάρχει δέος και αυτό είναι που αισθάνομαι τώρα. Με αυτά τα λόγια και με έκδηλη συγκίνηση ο Κώστας Σφήκας παρέλαβε το Χρυσό Αλέξανδρο από τον Θόδωρο Αγγελόπουλο στη χθεσινή εκδήλωση που έγινε προς τιμή του. Την εκδήλωση άνοιξε ο Μιχάλης Δημόπουλος χαρακτηρίζοντας τον Κώστα Σφήκα ως κεντρικό πρόσωπο της ελληνικής avant-garde, πειραματικό, ακραίο, ριζοσπαστικό και τολμηρό.

Ο τιμώμενος σκηνοθέτης ανέφερε πως όταν προβλήθηκε το Μοντέλο, μια ταινία που είχε αποδοκιμαστεί στις αίθουσες, η Ντράς αναρωτιόταν ποιο βραβείο μπορούσαν να του δώσουν: «Και τελικά αποφάσισαν αυτό της τρέλας. Το άξιζα πράγματι!». Κλείνοντας, ο Κώστας Σφήκας εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στην πόλη της Θεσσαλονίκης και κυρίως «στους ανθρώπους που έβγαλαν τα έργα από το κουτί. Πράξη που ήθελε τόλμη».

Στον σκηνοθέτη αναφέρθηκε ο Σταύρος Μιχαήλ, λέγοντας: «Ο Σφήκας είναι μοναδική και μοναδική περίπτωση. Δεν έχει μιμητές και δεν ξέρω αν μπορεί να έχει καν μαθητές. Είναι σαν σεισμογράφος που καταγράφει δονήσεις μη ορατές δια γυμνού οφθαλμού». Για το σκηνοθέτη μίλησε εκτενώς ο Γιάννης Βασιλειάδης, αναφέροντας μεταξύ πολλών άλλων πως ο σκηνοθέτης κάνει μια υποδειγματική διαλεκτική ανάλυση της εικόνας, του λόγου, της μουσικής και της σιωπής.

Όλγα Κοζάτση

Αμερικάνικος Ανεξάρτητος Κινηματογράφος

Γίνε μια σχετική ανοιχτή συζήτηση το πρωί της Παρασκευής με βασικούς ομιλητές τους σκηνοθέτες Αλεξάντερ Πέιν και Τοντ Βέροου και τον κριτικό κινηματογράφου Κέντ Τζόουνς, που είναι και μέλος της κριτικής επιτροπής.

Ο Αλεξάντερ Πέιν ξεκίνησε την κουβέντα, διευκρινίζοντας τον ορισμό του «Ανεξάρτητου» Κινηματογράφου: Γί αυτόν, δεν είναι τόσο ζήτημα της χρηματοδότησης μιας ταινίας, μιας και «ένας κινηματογραφιστής θα έπαιρνε λεφτά από οπουδήποτε», όπως τόνισε, όσο της βασικής ιδεολογίας που διακινείται μέσα από αυτήν, και του κατά πόσο αντίκειται στο υπάρχον σύστημα. «Υπάρχουν πλέον στούντιο που επενδύουν και στις ανεξάρτητες ταινίες. Το βασικό όμως είναι όμως το τελικό αποτέλεσμα να είναι μια καλή ταινία που να έχει κάτι να πει», συμπλήρωσε. Ο Τοντ Βέροου προχώρησε περαιτέρω και στη διάκριση του ανεξάρτητου και του αντεργκράουντ κινηματογράφου, στον οποίο εντάσσει και τον εαυτό του. «Λειτουργώ τελείως εκτός του συστήματος. Δεν καταλαβαίνω τη νοστορπία των ανθρώπων που έχουν στούντιο, αλλά ούτε κι εκείνοι τη δική μου. Άρα δεν υπάρχει κανένας λόγος να ασχολούμαι μ' αυτούς τους ηλίθιους».

Ο Κέντ Τζόουνς, τέλος, επέμεινε ως κριτικός αλλά και ως διοργανωτής φεστιβάλ ανά τον κόσμο στη σημασία αυτού του θεσμού για την προώθηση ταινιών «που διαφορετικά δε θα τις βλέπαμε ποτέ», ειδικότερα σε μια εποχή που οι περισσότεροι παραγωγοί «είναι επιχειρηματίες κι είτε κόβουν χοιρομέρι, είτε εισιτήρια, είναι το ίδιο γι' αυτούς».

Γκέλυ Μαδεμλί

ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ ΤΟΥ BALKAN FUND

Τα 4 σχέδια σεναρίων, που θα χρηματοδοτηθούν με το ποσό των 10.000 ευρώ έκαστο από το Balkan Fund, ανακοινώθηκαν χθες σε ειδική εκδήλωση στην Αποθήκη Γ' του Λιμένος Θεσσαλονίκης. Το Balkan Fund είναι ένα ταμείο ανάπτυξης σεναρίων που θέσπισε πέρυσι, για πρώτη φορά, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με σκοπό την ενίσχυση της κινηματογραφικής παραγωγής στις βαλκανικές χώρες. Συνολικά κατατέθηκαν 55 σενάρια από τα οποία προεπιλέχθηκαν τα δώδεκα. Τα σενάρια αυτά εξετάστηκαν από πενταμελή διεθνή επιτροπή η οποία και κατέληξε στη νικήτρια τετράδα:

- **The only Love Affair Hemingway Did Not Write About**, από τη Βουλγαρία. Σενάριο/σκηνοθεσία Svetoslav Oncharov και παραγωγός ο Assen Vladimirov
- **Hidden Faces**, από την Τουρκία. Σενάριο/σκηνοθεσία/παραγωγή Handan Ipekci, συμπαραγωγός Jurgen Seidler
- **Snow**, από τη Βοσνία & Ερζεγοβίνη. Σενάριο /σκηνοθεσία Aida Begic, παραγωγός Elma Tataaragic
- **The Hedgehog**, από την Ελλάδα. Σενάριο / σκηνοθεσία / παραγωγή Νίκος Γραμματικός, συν-σεναριογράφος Νίκος Παπαναγιωτόπουλος

Ο διευθυντής του Φεστιβάλ, Μιχάλης Δημόπουλος, χαρακτήρισε ως απόλυτα πετυχημένο το Balkan Fund και εξέφρασε τη βούληση του Φεστιβάλ να συνεχίσει την προσπάθεια που ξεκίνησε πέρυσι. Η συντονίστρια του Balkan Fund, Λουκία Ρικάκη, αναφέρθηκε στο υψηλό επίπεδο των σεναρίων και των ιδεών που κατατέθηκαν και απευθυνόμενη στους υπόλοιπους υποψηφίους είπε ότι η μη βράβευσή τους δεν είναι αποτυχία. «Τα σενάρια που δεν βραβεύτηκαν σήμερα μπορεί να τυχουν υψηλότερης χρηματοδότησης», είπε η κυρία Ρικάκη δείχνοντας με αυτό τον τρόπο την ικανοποίησή της για τα σενάρια. «Του χρόνου» κατέληξε «εύχομαι να δώσουμε περισσότερα βραβεία». «Διαβάζουμε εκατοντάδες σενάρια κάθε χρόνο και σπάνια βλέπουμε τόσο καλές ιδέες μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα», ανέφερε από την πλευρά της η καλλιτεχνική διευθύντρια του Balkan Fund, Χριστίνα Κάλλας.

Τα βραβεία του Σεράγεβο

Της ανακοίνωσης των νικητών του Balkan Fund προηγήθηκε η ανακοίνωση των νικητών του αντίστοιχου ταμείου που έχει συστήσει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σεράγεβο και το οποίο ονομάζει Cine Link. Η ανακοίνωση έγινε στη Θεσσαλονίκη προκειμένου να υπάρξει μεγαλύτερη δημοσιότητα.

Τα δύο σενάρια που προκρίθηκαν θα χρηματοδοτούν με 25.000 ευρώ έκαστο και είναι τα εξής:

- **Tea**, από τη Σλοβενία, σε σενάριο Hanna Slak
- **The Dark Side Of the Earth**, από τη Σλοβενία, σε σενάριο Damjan Kozole.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΚΩΔ.ΤΑΙΝΙΑΣ	ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	AA06	1. Το κυνήγι της πάπιας	3,90	4,32
	AA09	2. Άνεμος της στεριάς	3,78	3,81
	AA08	3. Να πάρεις μια γυναίκα	4,40	4,67
	AA11	4. Η εποχή του θερισμού	4,44	4,40
	AA04	5. Επιστρέφουν στη ζωή	4,10	3,80
	AA17	6. Είναι ο θεός μάγισσας;	3,89	3,70
	AA05	7. Πράσινο καπέλο	4,00	
	AA12	8. Whisky	4,55	3,50
	AA03	9. Ημέρες και ώρες	4,25	
	AA07	10. Ένας στους δύο	2,94	4,00
	AA32	11. Πριν τη νύχτα	4,00	3,03
	AA01	12. Βαρκούλες από καρπουζόφλουδες	4,18	
	AA10	13. Ζήτω η Αλγερία		
	AA02	14. Όνειρο πικρό		
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2004	AA23	1. Νύφες	4,33	
	AA35	2. Ο ιερός βράχος	4,50	1,59
	AA21	3. Μη φεύγεις	4,93	4,18
	AA13	4. Τεστοστερόνη	3,25	3,21
	AA29	5. Αληθινή ζωή	4,50	4,04
	AA33	6. Φωνή Αιγαίου	2,25	5,00
	AA18	7. Χειμωνιάτικη Νοσταλγία	4,24	4,71
	AA31	8. Αλεμάγια	4,14	2,67
	AA34	9. Μασσαλία, μακρινή κόρη	3,75	4,79
	AA27	10. Quo Vadis	2,89	3,64
	AA36	11. Ένας άνθρωπος παντός καιρού	3,74	4,88
	AA20	12. Hardcore	2,11	4,50
	AA15	13. Χαίρετά μας τον πλάτανο (e tanti saluti)	3,39	5,00
	AA25	14. Μαραθώνιος	3,52	4,67
	AA24	15. CC TV	4,95	
	AA28	16. Αγάπη στα 16	4,99	
	AA14	17. Λόγοι και αμαρτήματα	2,24	
	AA16	18. Rakushka	2,00	
	AA30	19. Η σκόνη που πέφτει		
	AA22	20. Μετεωρίτες		
	AA19	21. Ουτοπία		
	AA26	22. Φτάσαμεε!...		

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που συμμετέχει στο 45ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω. Ο κωδικός πριν τον τίτλο της ταινίας χρησιμεύει για την ψηφοφορία μέσω SMS. Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

Το JAMESON είναι ο χορηγός των φετινών Βραβείων Κοινού του 45ου ΦΚΘ. Στα ακόλουθα μπαρ, μπορείτε να προμηθευτείτε προσκλήσεις για δωρεάν προβολές στο Φεστιβάλ. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι... να πιείτε ένα Jameson!!

TA BARS:

1) KISMET	4) PARAPOLI	7) OLYMPION COLONIAL	10) FRIENDS	13) BOX
2) ORIENT	5) ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΘΕΑ	8) MOJO	11) KISSFISH	14) NINNI
3) CARDHU	6) IL VENTO	9) ON THE ROAD	12) TRIBECA	15) BIZZ-BIZZE

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

• ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Οι προβολή των 4 videos από τον «Κύκλο του Αγγέλου» των Κατερίνα Θωμαδάκη και Μαρία Κλωνάρη, που δεν πραγματοποιήθηκε χθες στο Μουσείο Κινηματογράφου, θα γίνει σήμερα στις 12:00 στην αίθουσα Παύλος Ζάννας.

• ΕΞΤΡΑ ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΛΗΞΗΣ

Την Κυριακή 28 Νοεμβρίου η ταινία του Zhang Yimou, *House Of Flying Daggers*/ *Ιπτάμενα στιλέτα* θα προβληθεί ΜΟΝΟ για τους κατόχους προσκλήσεων της Τελετής Λήξης στην αίθουσα Παύλος Ζάννας, στις 22:30.

• ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ / ANNOUNCEMENT

Την Κυριακή 28 Νοεμβρίου το «Πράσινο Δωμάτιο» στον ημιόροφο και το «Δωμάτιο με Θέα» στον 5ο όροφο του Ολύμπιον θα είναι ΚΛΕΙΣΤΑ από τις 18:30 έως τις 20:30. Επίσης, οι διαπιστευμένοι που θα παρακολουθήσουν την τελετή λήξης του 45ου Φεστιβάλ, θα πρέπει να έχουν μαζί τους την πρόσκληση για την τελετή ΚΑΙ την κάρτα διαπίστευσής τους.

On Sunday, 28 November, the "Green room" at the mezzanine and the "Room with a view" at the 5th floor of the Olympion complex will be CLOSED. Furthermore, all accredited guests who will watch the Festival's Closing Gala, must have with them the invitation to the Gala AND their accreditation card.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΡΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Sideways

του Alexander Payne (ΗΠΑ, 2004)

Ο Μάιλς, αποτυχημένος συγγραφέας, πρόσφατα χωρισμένος και ορκισμένος afficionado του κρασιού, παίρνει τον κολλητό του, Τζακ, τέως τηλεοπτικό αστέρα που τώρα κάνει καριέρα σε διαφημίσεις, σε ένα εβδομαδιαίο ταξίδι στους αμπελώνες της Σάντα Ινές, στην Καλιφόρνια. Ο τελευταίος παντρεύεται σύντομα και αυτό το ταξίδι είναι το 'bachelor party' του Μάιλς για τον παιδικό φίλο του. Μέσα από τις συναντήσεις τους με δύο γυναίκες, την Στέφανι και την Μάγια, οι δύο άνδρες θα εξερευνήσουν τις αποτυχίες τους στη ζωή και θα διερωτηθούν για τις σχέσεις τους με το άλλο φύλο.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 20:00

ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

Όνειρο χειμωνιάτικης νύχτας Sam zimske noci

του Goran Paskaljevic
(Σερβία & Μαυροβούνιο, 2004)

Σεπτέμβριος, 2004. Ένας πρώην κατάδικος, ο Λαζάρ, επιστρέφει στο σπίτι του μετά από δέκα ολόκληρα χρόνια για να διαπιστώσει ότι κατοικείται από δύο άγνωστα πρόσωπα. Μια Βόσνια πρόσφυγας, η Γιάσνα, και η δωδεκάχρονη αυτιστική κόρη της, Γιοβάννα, έχουν βρει καταφύγιο εκεί, προσπαθώντας να γυρίσουν σελίδα και ν' αφήσουν πίσω τους το δύσκολο παρελθόν. Η πρωταρχική παρόρμηση του ιδιοκτήτη της στέγης είναι να τις πετάξει έξω, αλλά όταν διαπιστώνει τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στο άσυλο όπου πρέπει να μετακομίσουν, αλλάζει γνώμη.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 13:00

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Όνειρο πικρό / Khab e talkh

του Mohsen Amiryoussefi (Ιράν, 2004)

Εδώ και σαράντα χρόνια, ο Αμπάς Εσφαντιάρ πλένει και προετοιμάζει τους νεκρούς, πριν τους συνοδέψει στην τελευταία τους κατοικία. Είναι ένας βίαιος και μάλλον κακοδιάθετος τύπος που κάνει δύσκολη τη ζωή όσων είναι κοντά του, μέχρι που μια μέρα αρχίζει να νιώθει έντονα την παρουσία του Εζραέλ, του Άγγελου του Θανάτου. Αισθανόμενος ότι βρίσκεται πολύ κοντά στο δικό του θάνατο, επισκέπτεται τους συναδέλφους του για να ζητήσει συγγνώμη για τον τρόπο που τους φέρθηκε όλα αυτά τα χρόνια, σκέφτεται τις αμαρτίες του και κάποια στιγμή βλέπει και τη δική του κηδεία. Στο μεταξύ, επικοινωνεί με τον Εζραέλ μέσω μιας ασπρόμαυρης τηλεόρασης...

Μελέτη πάνω στη σημασία της ζωής και του θανάτου, το Όνειρο πικρό είναι μια εγκεφαλική μαύρη κωμωδία, μακριά από την παράδοση των ταινιών με ήρωες παιδιά, που μας έχει δώσει εδώ και πολλά χρόνια το ιρανικό σινεμά. Το Όνειρο πικρό επικεντρώνει πάνω στην προσωπικότητα ενός υπαρκτού προσώπου, του Αμπάς Εσφαντιάρ, (ο οποίος υποδύεται τον εαυτό του στην ταινία), και στα αλλόκοτα περιστατικά που αντιμετωπίζει, κάπου μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας.

Γυρισμένο στην αρχαία πόλη Σεντέχ του Ιράν, όπου υπάρχει εδώ και 800 χρόνια ένα από τα αρχαιότερα κοιμητήρια του Ιράν, το φιλμ εντυπωσιάζει με την οπτική του, ένα μίγμα κλειστοφοβικής ατμόσφαιρας και μυστικισμού, αλλά και με το υπέροχα μακάβριο χιούμορ του, που ερμηνεύεται εξαιρετικά από ερασιτέχνες ηθοποιούς -περισσότεροι από αυτούς, όπως και ο πρωταγωνιστής, υποδύονται τον εαυτό τους. Εξαιρετική είναι και η χρήση του ήχου που φέρνει την υπογραφή του Mohammad Reza-Delpak, στενού συνεργάτη ε-

Μια εγκεφαλική μαύρη κωμωδία, μακριά από την παράδοση των ταινιών με ήρωες παιδιά, που μας έχει δώσει εδώ και πολλά χρόνια το ιρανικό σινεμά.

πί χρόνια του Αμπάς Κιαροστάμι, αποδίδοντας μοναδικά την ονειρική ποιότητα των στοχασμών του ήρωα με τους ήχους της απτής πραγματικότητας.

Αν και ασχολούμενη με το θάνατο, η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Mohsen Amiryoussefi δεν είναι παρά ένα πνευματώδες και σοφό σχόλιο πάνω στην εύθραυστη φύση της ζωής και στη μικρή απόσταση που την χωρίζει από το τέλος.

Τ.Π.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 15:30 & Cine Φρίντα Λιάπη, 20:30

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ζήτω η Αλγερία

Viva lalderie

του Nadir Mokneche (Γαλλία/Αλγερία, 2003)

Αλγερία, χειμώνας του 2003. Τρεις χειραφετημένες γυναίκες έχουν καταλύσει σε ένα ξενοδοχείο στο κέντρο της πόλης, από την έναρξη των βίαιων συγκρούσεων του 1988 για την ανεξαρτησία της χώρας. Η χήρα Ραρίχα και πρώην χορεύτρια του καμπαρέ σε νάιτ κλαμπ της Κοπακαμπάνα νιώθει μια «αλμοδοβαρική» νοσταλγία για το διάσημο παρελθόν της, ψάχνοντας ανάμεσα σε παλιές εφημερίδες να βρει μια αναφορά στο όνομα της. Η κόρη της, Cousem, ζει μια ελεύθερη ζωή αντίθετη με τις αραβικές παραδόσεις. Δουλεύει σε ένα φωτογραφικό στούντιο και διατηρεί σχέση με έναν γενναιοδωρο και πλούσιο εραστή. Το σκέφτεται να τακτοποιηθεί αλλά οι απελευθερωμένες της απόψεις για τον έρωτα την οδηγούν διαρκώς σε αναζήτηση σεξουαλικών περιπετειών. Η φίλη της, Fifi, βγάζει το ψωμί της ως πόρνη και βρίσκεται υπό την εποπτεία ενός δυνατό «προστάτη», με μοιραίες πολλές φορές επιπτώσεις. Και οι τρεις προσπαθούν να ορίσουν μόνες τους τη μοίρα τους, μακριά από τις προκαταλήψεις και του παρελθόντος, και να διατηρήσουν την ανεξαρτησία τους.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 15:30

Ημέρες και ώρες

Kod amidze idriza

του Pjer Zalica (Βοσνία/Ερζεγοβίνη, 2004)

Μια δραματική κωμωδία για ένα χαλασμένο θερμοσίφωνο και μια άδεια μπαταρία αυτοκινήτου. Τελικά, ένα ήσυχα αποκαλυπτικό σχόλιο για τον πόλεμο που συνεχίζεται μακριά από το πεδίο τη μάχης, στις ψυχές και το μυαλό των ανθρώπων. Σεράγεβο, εννιά χρόνια μετά. Ο Φουκ κάνει μια μικρή επίσκεψη, μετά από χρόνια, στο σπίτι του θείου και της θείας του, για να διορθώσει το θερμοσίφωνό τους. Πάνω στον καφέ, ο ανιψιός αντιμετωπίζει στην εκκωφαντική σιωπή των δύο ηλικιωμένων που υποφέρουν ακόμα για το γιο τους, ο οποίος σκοτώθηκε στον πόλεμο. Στο μεταξύ, η βλάβη είναι αδύνατον να διορθωθεί και ο Φουκ υπόσχεται να επιστρέψει με τα ανταλλακτικά κάποιες μέρες μετά. Όμως το Golf του δεν παίρνει μπροστά κι έτσι αναγκάζεται να διανυκτερεύσει στους θείους του. Στη διάρκεια της μακριάς και καθόλου ευχάριστης νύχτας, όπου οι δύο ηλικιωμένοι θα επιθεθούν λεκτικά ο ένας στον άλλον, ο Φουκ θα αναλάβει δράση και με τα κρυφά του επικοινωνιακά προσόντα θα καταφέρει να τους οδηγήσει στη συμφιλίωση.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 18:00

Βαρκούλες από καρπουζόφλουδες

Karpuz kabugundan gemiler yapmak

του Ahmet Ulucay (Τουρκία, 2004)

Η ταινία ακολουθεί την προσπάθεια δύο εφήβων να φτιάξουν μια αυτοσχέδια ξύλινη κινηματογραφική μηχανή προβολής και να προβάλουν ταινίες που «ψάρεψαν» από σκουπιδοτενεκέδες έξω από το τοπικό σινεμά. Ο Ρεσέπ και ο Μεχμέτ λατρεύουν το σινεμά και ονειρεύονται μια μέρα να γίνουν σκηνοθέτες. Για την ώρα, βαριούνται τη ζωή τους. Ο Ρεσέπ δουλεύει ως βοηθός σ' ένα πωλητή καρπουζιών ενώ ο Μεχμέτ βγάζει το χαρτζηλίκι, βοηθώντας έναν τυραννικό κουρέα. Το βασικό ενδιαφέρον του Ρεσέπ, εκτός από τις ταινίες, είναι η 20χρονη Νιχάλ, η μεγάλη κόρη μιας παράξενης και δελκτικής χήρας, την οποία ερωτεύεται κι ας του φέρεται με τον χειρότερο τρόπο. Αντίθετα, η μικρή κόρη της γυναίκας, η Γκιούλερ, συμπαθεί ιδιαίτερα τον Ρεσέπ αλλά αυτός δεν την παίρνει στα σοβαρά. Μέχρι ο έρωτας βρει το δρόμο του να ανθίσει, μέσα από ένα ξαφνικό γύρισμα της πλοκής, το βασικό ερώτημα των δύο κολλητών είναι ένα και μοναδικό: Έχουμε την ταινία, έχουμε τον προτζέκτορα, πως μπορούμε να κάνουμε το φιλμ να γυρίσει χειροκίνητα με 24 καρέ το δευτερόλεπτο;

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 23:00

Σαν ένα πάρτι μετά τη φωτιά του πολέμου

Pjer Zalica, σκηνοθέτης της ταινίας *Ημέρες και ώρες*

ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Η ιδέα αυτής της ταινίας βρίσκεται στις λεπτομέρειες, στα μικρά πράγματα. Ξέρω έναν Βόσνιο σεναριογράφο που έγραψε τα σενάρια των πρώτων ταινιών του Κουστουρίτσα, ο οποίος αγαπούσε να λέει την έκφραση «Οι λεπτομέρειες είναι ο Θεός». Και το πιστεύω πραγματικά. Νομίζω πως η ουσία της ζωής δημιουργείται από μικρά πράγματα και όχι από τα μεγάλα γεγονότα. Ήθελα πολύ να κάνω μια ταινία που θα επικεντρώνεται στις λεπτομέρειες της ζωής και θα λέει μια συναισθηματική ιστορία για τη ζωή γενικότερα. Όταν διάβασα το σενάριο του Namik Kabil, έμεινα έκπληκτος με τα συναισθήματα που έβγαζαν από μια τόσο απλή ιστορία. Ο μαγνήτης για μένα στο σενάριο ήταν τα συναισθήματα, όχι η δράση. Ήθελα να πάρω το ρίσκο να βρω ένα κινηματογραφικό τρόπο να μεταγράψω τα συναισθήματα σε ένα είδος δράσης. Να βρω τη δράση μέσα στα συναισθήματα.

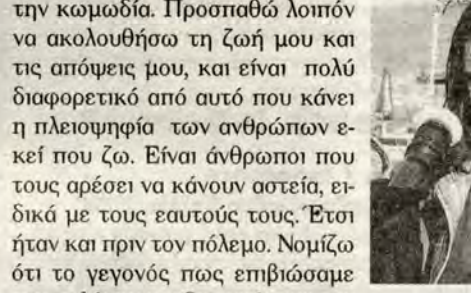
ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΣΤΟΥΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ

Δούλεψα πολύ με τους ηθοποιούς γιατί είχα την αίσθηση ότι έκανα μικροχειρουργική της ανθρώπινης ψυχής όλη την ώρα. Έτσι, κάθε λήψη ήταν αρκετά περίπλοκη για μένα αφού δεν υπήρχε κάποια μεγάλη δράση εκεί, η οποία θα κάλυπτε τυχόν ψεγάδια. Ήταν μόνο τα ανθρώπινα μάτια και η ανθρώπινη φωνή. Και οι μικρές λεπτομέρειες. Αλλά οι ηθοποιοί ήταν εξαιρετικοί. Νομίζω πως ο βασικός παράγοντας θετικής ενέργειας στο βοσνιακό σινεμά σήμερα είναι η νέα γενιά πολύ καλών ηθοποιών που έχουμε. Ίσως πρέπει να «ευγνωμονούμε» αυτή την πολύ δυνατή εμπειρία που είχαμε στη διάρκεια του πολέμου. Δυστυχώς, αυτή η εμπειρία έδωσε στους ανθρώπους ένα άλλου είδους δραματικό βάθος. Πιστεύω πως οι σκηνοθέτες σε όλη την πρώην Γιουγκοσλαβία, είμαστε τυχεροί για τους ηθοποιούς που έχουμε.

ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΧΑΙΠ ΕΝΤ

Ό,τι κάνουμε στη Βοσνία είναι πάντα χρωματισμένο με χιούμορ. Ό,τι κάνω προσωπικά ή ε-

παγγελματικά έχει να κάνει με την κωμωδία. Προσπαθώ λοιπόν να ακολουθήσω τη ζωή μου και τις απόψεις μου, και είναι πολύ διαφορετικό από αυτό που κάνει η πλειοψηφία των ανθρώπων εκεί που ζω. Είναι άνθρωποι που τους αρέσει να κάνουν αστεία, ειδικά με τους εαυτούς τους. Έτσι ήταν και πριν τον πόλεμο. Νομίζω ότι το γεγονός πως επιβίωσαμε του πολέμου και διατηρήσαμε την πνευματική μας υγεία, έχει να κάνει με το χαρακτήρα μας που είναι να διακωμωδεί τα πάντα. Όταν κάνεις αστεία, η ζωή γίνεται ευκολότερη. Και δεν πιστεύω καθόλου ότι η ζωή είναι εύκολη. Πιστεύω όμως στο ευτυχισμένο τέλος. Πιστεύω πως το να είσαι ευτυχισμένος, σημαίνει να πάρεις την απόφαση να είσαι ευτυχισμένος. Και είναι μια σοβαρή απόφαση. Έκανα μια ταινία για ανθρώπους που παίρνουν αυτή την απόφαση. Ελπίζω πως στο τέλος οι άνθρωποι θα αποφασίσουν να είναι ευτυχισμένοι και πως το χάπι εντ θα είναι η ουσία του πολιτισμού, όχι κάποια τραγωδία ή κάποιο αδιέξοδο, μιλώντας σχηματικά. Γι' αυτό μου αρέσει το *Happiness* του Τοντ Σόλονζ.

ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΗΣ Η ΜΟΥΣΙΚΗ
Η μουσική είναι γενικά πολύ σημαντική στο σινεμά. Σε μια ταινία, είναι το πιο ευαίσθητο είδος καλλιτεχνικά οργανωμένου ήχου. Και βασίζομαι πολύ στη μουσική. Όταν δουλεύω σε μια ταινία ή γράφω σενάρια, ακούω πάντα κάποιο είδος μουσικής. Μερικές φορές γράφω σκηνές ή επανασκηνοθετώ κάποιες, επηρεασμένος από τη μουσική. Προσπαθώ να μην ακούω κάποια περιστασιακή μουσική αλλά να βρω τους κρίσιμους και ακριβείς ήχους που συνδέονται με την ιστορία. Ήμουν σίγουρος ότι ο Φούκε δεν ήταν ο τύπος που θα άκουγε χιπ χοπ. Κι έτσι, στη διάρκεια της ταινίας άκουγα αυτό το είδος της ζεστής και γλυκιάς γιουγκοσλαβικής φολκ. Μερικά από αυτά τα

τραγούδια είναι παλιά τραγούδια του '60 και του '70 που ήταν μια πραγματικά ευτυχισμένη εποχή στις ζωές των ανθρώπων. Στην ταινία, η μουσική αντιπροσωπεύει τα συναισθήματα των ηρώων και την απόφαση τους να είναι ευτυχισμένοι. Όταν αρχίζουν να τραγουδάνε, αυτό αποτελεί σοβαρό σημάδι ότι αισθάνονται καλά.

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΠΟΛΕΜΟ

Στη Βοσνία, οι άνθρωποι δεν μιλάνε για τον πόλεμο μέχρι να μεθύσουν. Όταν όμως μιλάνε για τον πόλεμο, μιλάνε ανοιχτά γι' αυτό χωρίς να έχουν πρόβλημα. Άνθρωποι που κάποτε πολέμουςαν μεταξύ τους. Και αυτό είναι καλό. Όμως δεν είναι εκεί ουσία. Το πιο σοβαρό, και αυτό που προσπαθώ να πω στην ταινία μου είναι πως δεν χρειάζεται να μιλάς για τον πόλεμο για να είσαι θύμα πολέμου. Όλοι είναι κατά κάποιο τρόπο θύματα του πολέμου. Άλλος έχασε ένα μέλος της οικογένειάς του, άλλος ένα κομμάτι της ζωής του. Και όλοι είναι θύματα. Για μένα, ήταν σημαντικό να κάνω μια ταινία για τον πόλεμο χωρίς να δείξω ούτε μια εικόνα του ή να αναφέρω καν τη λέξη. Νομίζω πως αυτή η γενιά θα ζήσει με τον πόλεμο μέχρι να πεθάνει. Αλλά ελπίζω πως τα παιδιά μας δεν θα ζήσουν με αυτό. Μπορείς να είσαι αισιόδοξος και απαισιόδοξος την ίδια στιγμή. Ήμουν στην Ολλανδία πριν από δύο βδομάδες και η κατάσταση εκεί ήταν πολύ έντονη. Ένας σπουδαστής με ρώτησε πώς είναι τα πράγματα στη Βοσνία. Του είπα λοιπόν ότι είναι λίγο καλύτερα από την Ολλανδία, από πολιτική άποψη. Και έδειχνε πολύ σκεπτικός. Είναι αρκετά σημαντικό ότι οι άνθρωποι στην Ευρώπη αρχίζουν να παίρνουν τα πράγματα σοβαρά. Γιατί, όταν ο πόλεμος γινόταν στη Βοσνία κανείς σχεδόν δεν έδινε σημασία. Και όπως ένας συνεργάτης μου θα έλεγε «είναι σαν να έχεις πάρτι στην κορυφή του κτιρίου, ενώ ο πρώτος όροφος έχει πάρει φωτιά, κι εσύ συνεχίζεις να κάνεις πάρτι».

Σ' ένα τούρκικο χωριό χωρίς κινηματογράφο

Σερκάν Τσακαρέρ, παραγωγός της ταινίας *Βαρκούλες από καρπουζόφλουδες*

ΣΙΝΕΜΑ ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΙΚΟ

Οι άνθρωποι του χωριού όπου μεγάλωσε και ζει ο σκηνοθέτης Αχμέτ Ουλου-τάι δεν ενδιαφέρονται καθόλου για τον κινηματογράφο. Το ίδιο συμβαίνει και στη γειτονική πόλη, όπου δεν υπάρχει κινηματογραφική αίθουσα. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν θυμωμένοι με τον σκηνοθέτη από τότε που γύρισε τις μικρού μήκους ταινίες του στο χωριό, και τα ίδια αρνητικά συναισθήματα είχαν και τώρα. Η ταινία έπρεπε να γυριστεί κρυφά, σαν να πρόκειται για κάτι παράνομο. Κι αυτό, για να μην καταλάβουν ότι κάναμε σινεμά, γιατί διαφορετικά θα είχαν εναντιωθεί με πολύ δυνατό τρόπο απέναντί μας. Πιστεύουν πως είναι ένας τρελός που έχει ένα είδος δαίμονα στο κεφάλι του και πρέπει να τον πάνε σε κάποιον ιερέα, ώστε να του δώσει κάποια θεραπεία που θα δώσει τα κακά πνεύματα από την ψυχή του. Δεν μπορείς να γυρίσεις καμία ταινία σε ένα τέτοιο μέρος. Έχει να κάνει με την ανατροπή αυτών των ανθρώπων και την παράδοσή τους. Γι' αυτούς, η μόνη αληθινή δουλειά που ξέρουν είναι η γεωργία και η κτηνοτροφία. Το σινεμά γι' αυτούς είναι ένα είδος διαβολικής εφεύρεσης.

ΧΩΡΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Μια βασική δυσκολία που είχαμε ήταν η γλώσσα. Τα αγόρια στην ταινία μιλάνε τη διάλεκτο

του χωριού τους, η οποία διαφέρει πολύ από την τουρκική. Πολλοί θεατές στην Κωνσταντινούπολη και την Άγκυρα χρειάστηκε να διαβάσουν τους αγγλικούς υπότιτλους για να καταλάβουν το νόημα. Μετά, υπάρχουν οι λέξεις που τα δύο αγόρια επινοούν για να μιλήσουν για το σινεμά στους κατοίκους του χωριού. Από τη στιγμή που η λέξη κινηματογράφος δεν υπάρχει στη διάλεκτο της περιοχής, πρέπει να δημιουργήσουν ειδικές λέξεις ως παραδείγματα. Γιατί αν χρησιμοποιήσεις την ορολογία του κινηματογράφου, είναι αδύνατον να μπορέσεις να επικοινωνήσεις μαζί τους. Η λέξη «movie» προέρχεται από την αγγλική «movement» που σημαίνει κίνηση. Κι αφού η ταινία είναι κάτι κινείται στην οθόνη, βρίσκουν μια λέξη που σχετίζεται με την κίνηση, προκειμένου να εξηγήσουν στους συγχωριανούς τους τι είναι κινηματογράφος.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Η σχέση του Αχμέτ με το σινεμά ξεκίνησε στα 8 με 9 όταν ένας πλανόδιος προβολατζής ήρθε στο χωριό του και έδειξε ταινίες. Εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν σινεμά. Έτσι, κατάλαβε πως θα γινόταν σκηνοθέτης. Τα επόμενα πέντε χρόνια,

σύμφωνα με αυτόν, δεν είδε καμία ταινία αλλά στο μυαλό του είχε πάντα την αίσθηση της μαγείας του κινηματογράφου. Μετά τα 14 χρόνια του άρχισε να πηγαίνει στην πόλη όπου υπήρχε κάποιος κινηματογράφος. Όταν τον ρώτησα γιατί προσπάθησε να φτιάξει μια μηχανή προβολής, μου απάντησε πως εκείνη την εποχή δεν ήξεραν τι σημαίνει σκηνοθέτης ή παραγωγός.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΙΝΕΜΑ ΣΗΜΕΡΑ

Στην Τουρκία κυριαρχούν οι αμερικάνικες ταινίες σε ποσοστό 70% επί της αγοράς. Το υπόλοιπο 30% είναι τουρκικά φιλμ αλλά και κινηματογράφος άλλων χωρών. Όμως οι ταινίες μας μπορούν να φτάσουν μέχρι και τα 3.000.000 εισιτήρια, ένα νούμερο άπιαστο για αμερικάνικη ταινία στην Τουρκία. Για ένα μέσο αμερικάνικο blockbuster, οι προσδοκίες των διανομέων είναι περίπου το 1 εκατομμύριο εισιτήρια, αλλά σε τέσσερα χρόνια μόνο ένα με δύο φιλμ μπορούν να το καταφέρουν αυτό, όπως για παράδειγμα το *Χάρι Πότερ* ή *Ο άρχοντας των δαχτυλιδιών*. Από την άλλη, ένα καλό τουρκικό φιλμ μπορεί με ευκολία να φτάσει 2 εκατομμύρια και παραπάνω. Σε ότι αφορά τους ρυθμούς παραγωγής, αυτοί αυξάνονται διαρκώς. Το στάνταρ είναι να γυρίζονται 15 φιλμ το χρόνο αλλά φέτος θα φτάσουμε τα 30.

Συνεντεύξεις: Τζένη Παυλίδου

ΠΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ ABBAS KIAROSTAMI

Και η ζωή συνεχίζεται
Va zendegi edameh darad
(Ιράν, 1992)

Τρεις μέρες μετά από έναν καταστροφικό σεισμό στο βόρειο Ιράν, ένας πατέρας με το γιο του ξεκινούν να πάνε σε ένα χωριό της σεισμόπληκτης περιοχής για να μάθουν τι απέγιναν ο Αχμάντ και ο Μπαμπάκ, οι δυο μικροί πρωταγωνιστές της ταινίας "Πού είναι το σπίτι του φίλου μου;". Στο δρόμο τους συναντούν πολλούς μάρτυρες της συμφοράς, ακόμα και κάποιους που εμφανίστηκαν στην ταινία, όμως ο Αχμάντ και ο Μπαμπάκ είναι άφαντοι...

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, *Cine* Φρίντα Λιάππο, 11:00

10 για το Δέκα / 10 on Ten

(Γαλλία/Ιράν, 2004)

Ένα μάθημα του Κιαροστάμι πάνω στην τέχνη του, θα μπορούσε να είναι ένα ντοκιμαντέρ. Αλλά και πάλι δε θα μπορούσε να είναι αυτό που περιμένει κανείς. Είναι 83' μονολόγου μπροστά σε μία μόνο κάμερα στο καντράν του αυτοκινήτου του, ενώ οδηγεί στην εξοχή. Χρησιμοποιώντας την ταινία του *Δέκα* ως παράδειγμα, αναλύει τη θεωρία του για τον κινηματογράφο σε 10 κεφάλαια περνώντας από τις προτιμήσεις του σε κάμερες στη διαμόρφωση των χαρακτήρων και τη σκηνοθεσία.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, *Cine* Τώνια Μαρκετάκη, 13:30

KIYOSHI KUROSAWA SPOTLIGHT

Kairo / Pulse
(Ιαπωνία, 2001)

Μια νεαρή κοπέλα, έκπληκτη, παρατηρεί τους φίλους της, τον ένα μετά τον άλλο, ν' αυτοκτονούν. Ένας φοιτητής, στην προσπάθειά του να συνδεθεί με το διαδίκτυο θα δει στην οθόνη του PC του παράξενες εικόνες από νεαρούς που έχουν αυτοκτονήσει. Θα προσπαθήσει μαζί με μια φίλη του να ανακαλύψει τι συμβαίνει.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, *Cine* Στάυρος Τορνές, 15:30

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Innocence

Lucile Hadzihalilovic (France, 2004)

Youthful joy and the menace of impending adulthood may seem the familiar stuff of cinema. But by knocking these themes out of the orbit of social realism and into a netherworld of seemingly utopian science fiction, Lucile Hadzihalilovic reconceives coming of age in unexpected and daringly original ways.

The bleary, primordial credits that begin *Innocence* transform into a breathless trip through underground caverns with a coffin. When the lid is popped off in the drawing-room of a country house, a gorgeous six-year-old girl named Iris is revealed. Confused yet curious, she is taken in hand by Bianca, the leader of a group of girls who live in one of five houses that make up a kind of boarding school. The only adults are old servants and two authoritarian teachers. Obedience is paramount; those caught trying to escape are either swallowed up by the horrors of the outside world or condemned to serve the other girls within the school walls for the rest of their lives. The story gradually shifts its focus from Iris to her fellow housemates as they suffer the indignities of school life, longing for "outside." There is a feeling of menace throughout, a sense that this idyll is fragile and requires protection. Spookiest of all, the eldest girls disappear each night for several hours under orders. In the final segment of the film, we learn how these girls step into adulthood in this familiar, but clearly alternative, universe.

Hadzihalilovic sees *Innocence*, which is loosely based on Frank Wedekind's seminal novella "Mine-Haha," less as a fantasy film than a story told strictly through a little girl's eyes and there is truth in this assessment: the film's visual and tonal ideas feel related to the most imaginative and frightening of children's stories. She is influenced in her approach here by her life partner and sometime collaborator, Gaspar Noé; many of the cinematic innovations that first appeared in *Irréversible* are revisited here, albeit in gentler and sometimes more refined forms. Much like her earlier film, the haunting *La Bouche* de Jean-Pierre, *Innocence* is a complete and demanding vision.

Noah Cowan

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Μπομπόν-ο σκύλος

Bombon-el perro

του Κάρλος Σόριν (Αργεντινή/Ισπανία, 2004)

Ο Χουάν προσπαθεί να τα φέρει βόλτα πουλώντας χειροποίητα μαχαίρια. Μια μέρα επισκευάζει το αυτοκίνητο μιας κοπέλας, κι εκείνη του χαρίζει ένα κυνηγετικό σκύλο πολύ καλής ράτσας, τον Μπομπόν. Για τον Χουάν Βιγιέγας αυτό είναι το πρώτο βήμα σε μια πολλά υποσχόμενη καριέρα στον κόσμο των καλλιστείων σκύλων καθώς και η αρχή μιας υπέροχης φιλίας...

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννας, 14:30

Τα εγγόνια / Les petits fils

του Ιλάν Ντουράν Κοέν (Γαλλία, 2004)

Ο Γκιγιόμ προσπαθεί να απελευθερωθεί από την αγάπη δύο γυναικών: της μητέρας του, που έχει πρόσφατα πεθάνει από καρκίνο του μαστού σε ηλικία 47 ετών, και της γιαγιάς του, της 84χρονης Ρεζίν. Η γιαγιά του φυλάει τις στάχτες της νύφης της σε μια τεφροδόχο στο μπαλκόνι και συννηδίζει να της μιλάει κάθε μέρα. Τώρα όλοι έχουν συννηδίσει στην παρουσία της τεφροδόχου και κανείς δεν αντέχει να την αποχωριστεί...

Νέος Γαλλικός Κινηματογράφος - Τζον Κασσαβέτης, 15:30

Niceland: Το νόημα της ζωής

του Φρίντρικ Θορ Φρίντρικσον (Δανία/Γερμανία/Ισλανδία/Μ.Βρετανία, 2003)

Ο Γιέντ και η Κλοέ είναι εικοσάρηδες, ερωτευμένοι και διανοητικά καθυστερημένοι. Όταν ο Γιέντ προκαλεί κατά λάθος το θάνατο της γάτας της Κλοέ, εκείνη κλείνεται στη σιωπή και κάνει τη δέλησή της να ζήσει. Πεισιμένος ότι κάτι πρέπει να υπάρχει στη ζωή που της δίνει νόημα, κάτι που θα βοηθήσει να ξαναζωντανέψει το πνεύμα της Κλοέ, ο Γιέντ ξεκινάει για να το βρει. Θεωρώντας ότι ο Μαξ, ιδιοκτήτης μιας μάντρας για παλιοσιδερά, ξέρει την απάντηση, ο Γιέντ εισέρχεται στον κόσμο του μοναχικού άντρα...

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννας, 17:00

Μαμπορόσι / Maborosi no hikari

του Χιροκάζου Κόρε-έντα (Ιαπωνία, 1998)

Η Γιουμίκω ζει με το βάρος της γνώσης ότι προκαλεί το θάνατο των κοντινών της προσώπων.

Έχοντας ήδη τύψεις από τα δώδεκα της χρόνια, όταν πέθανε η γιαγιά της, η Γιουμίκω υφίσταται άλλο ένα φοβερό πλήγμα όταν ο σύζυγός της αυτοκτονεί χωρίς, από ό,τι φαίνεται, να υπάρχει λόγος. Ύστερα από μερικά χρόνια απομόνωσης, η Γιουμίκω ξαναπαντρεύεται. Μοιάζει να έχει ξαναβρεί την ευτυχία, όταν επιστρέφει στο πατρικό της για το γάμο του αδελφού της...

Hirokazu Kore-Eda Spotlight - Τζον Κασσαβέτης, 18:00

Αθωότητα / Innocence

της Λουσίλ Χατζικαλιλοβίτς (Γαλλία, 2004)

Η εξάχρονη Ιρίς μαθαίνει πολύ γρήγορα τους κανόνες του οικοτροφείου της, όπου η υπακοή είναι υψίστης σπουδαιότητας κι όποια οικότροφος προσπαθήσει να το σκάσει είναι καταδικασμένη να μείνει στο σχολείο για πάντα. Με τον καιρό, η Ιρίς συννηδίζει τη νέα της ζωή. Κάτι, όμως, την ενοχλεί: κάθε βράδυ στις εννέα, όταν οι λάμπες ανάβουν, ακούγεται ένα υπόγειο βουητό και η αρχαιότερη υπότροφος βγαίνει από το σπίτι κρυφά...

Νέος Γαλλικός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 19:30

3-iron / Bin jip

του Κιμ Κι-ντούκ (Κορέα, 2004)

Ο Τάε-σοουκ τριγυρίζει με τη μοτοσικλέτα του, ψάχνοντας άδεια σπίτια για να μείνει προσωρινά. Πάει από πόρτα σε πόρτα και κολλάει διαφημιστικά φυλλάδια πάνω στις κλειδαριές. Αργότερα ξαναπερνάει και μπαίνει στο σπίτι όπου το διαφημιστικό έχει μείνει άθικτο, θεωρώντας ότι οι κάτοικοί του λείπουν. Μένει εκεί ώπου οι ιδιοκτήτες να επιστρέψουν, χωρίς να κλέβει ούτε να κάνει ζημιές. Μια μέρα, μπαίνει στο σπίτι της Σουν-Χουά, μιας γυναίκας παγιδευμένης σ' ένα δυστυχισμένο γάμο, χωρίς να καταλάβει ότι η Σουν-Χουά είναι μέσα στο σπίτι...

Διεθνής Επιλογή - Τζον Κασσαβέτης, 20:30

Palindromes

του Τοντ Σολόντζ (ΗΠΑ, 2004)

Η δωδεκάχρονη Αβίβα Βίκτορ θέλει να γίνει μαμά. Κάνει ότι μπορεί ώστε αυτό να γίνει πραγματικότητα, και σχεδόν το πετυχαίνει, αλλά τελικά μπαίνουν εμπόδιο οι συνετοί γονείς της. Κι έτσι το σκάει από το σπίτι, αποφασισμένη πάντα

Ανήλικοι ήρωες

να μείνει έγκυος, με οποιονδήποτε τρόπο. Αντ' αυτού, βρίσκεται χαμένη σ' έναν άλλο κόσμο, έναν κόσμο λιγότερο συνετό, ίσως, αλλά που εγκυμονεί κι αυτός πολλές διαφορετικές πιθανότητες...

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννας, 22:00

Απόσταση / Distance

του Χιροκάζου Κόρε-έντα (Ιαπωνία, 2001)

Τέσσερις γνωστοί πηγαίνουν κάθε χρόνο σε μια απομονωμένη λίμνη για να τιμήσουν τους νεκρούς συγγενείς τους, δύματα μιας σφαγής των μελών μιας θρησκευτικής αίρεσης, της Κιβωτού της Αλήθειας. Την Τρίτη επέτειο της τραγωδίας, συναντούν έναν νεαρό ο οποίος ήταν μέλος της αίρεσης και ήταν παρών μέχρι που άρχισε η σφαγή. Όταν κάποιος κλέβει το αυτοκίνητό τους, η παρέα αναγκάζεται να περάσει στις εγκαταστάσεις της αίρεσης μια άπνη νύχτα...

Hirokazu Kore-Eda Spotlight - Τζον Κασσαβέτης, 23:00

Ανώνυμος / Anonymous

του Τοντ Βέροου (ΗΠΑ, 2004)

Μια ιστορία αγάπης για ένα γκέι ζευγάρι. Η ταινία πραγματεύεται την ιστορία δύο ανδρών που πλήγωσαν ο ένας τον άλλον και το τι κάνει η ερωτική απογοήτευση στον άνθρωπο και πού μπορεί να τον οδηγήσει: σε ανώνυμες ερωτικές επαφές σε δημόσιους χώρους, στο κυνήγι χαμένων ονείρων, και τελικά στη συνειδητοποίηση των συστατικών μιας γκέι σχέσης - ή και μιας οποιαδήποτε σχέσης, τελικά.

Todd Verow Spotlight - Παύλος Ζάννας, 00:00

Todd Solondz

Ο τίτλος της νέας ταινίας του **Todd Solondz** έλκει, φυσικά, την καταγωγή του από την ελληνική γλώσσα. Ηρωίδα του **Palindromes** η νεαρή Αβίβα, που θέλει όσο τίποτα άλλο στη ζωή της να γίνει μητέρα. Μόνο που θα βρεθεί κι αυτή, όπως όλοι μας κατά τον 45χρονο δημιουργό, **θύμα... μιας παλινδρόμησης.**

Λοιπόν, κύριε Σόλοντζ, δεν αλλάζουμε ποτέ τελικά;

Ο όρος «παλινδρόμηση» προέρχεται από την ψυχανάλυση. Σύμφωνα με αυτές τις θεωρίες, οποιαδήποτε αλλαγή στη ζωή σου θα σε αλλάξει μόνο για λίγο, για να ξαναγυρίσεις στη θεμελιώδη σου κατάσταση. Αν λοιπόν ένα καταθλιπτικό άτομο κερδίσει ένα τεράστιο ποσό στο λαχείο, θα συμβεί όντως μια τεράστια αλλαγή στη ζωή του. Όμως αργά ή γρήγορα, μετά από ένα χρόνο ίσως, θα επιστρέψει στην κατάθλιψη. Συμφωνώ με την άποψη που ακούγεται και στην ταινία, ότι είμαστε ρομπότ τυχαία προγραμματισμένα από τον γενετικό μας κώδικα. Αυτό δεν είναι αναγκαστικά μια πεσιμιστική άποψη!

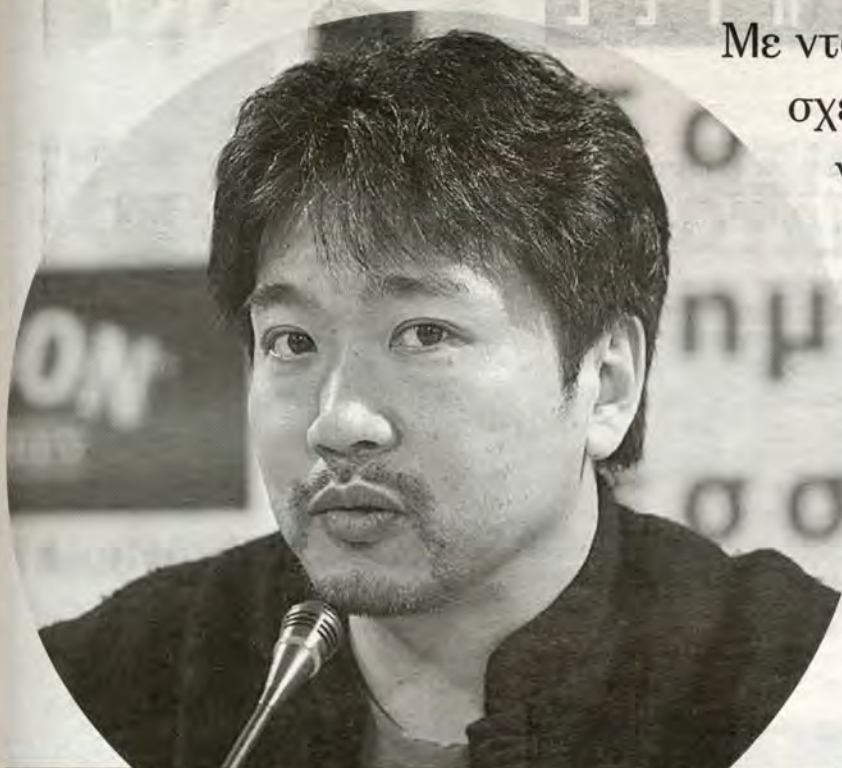
Κατανοείτε, πιστεύω, ότι η απουσία ηθικής τοποθέτησης πάνω σε σημαντικά ζητήματα μπορεί να παρεξηγηθεί.

Θα ήταν πολύ εύκολο να δηλώσω εκ των προτέρων ποια είναι η στάση μου απέναντι στα ζητήματα που διαπραγματεύεται η ταινία. Αν δήλωνα ότι η ταινία μου είναι υπέρ της ελεύθερης επιλογής στην έκτρωση, όσοι συμφωνούν με αυτές τις απόψεις θα την παρακολουθούσαν καθησυχασμένοι. Επίσης όσοι διαφωνούσαν μάλλον δεν θα την έβλεπαν καν! Άλλωστε θα ήθελα να απευθυνθώ σε θεατές με ανοιχτό μυαλό, το οποίο δεν ταυτίζεται αναγκαστικά με το «φιλελεύθερο» μυαλό! Βλέπουμε, για παράδειγμα, την Έλεν Μπάρκιν στην ταινία, που θεωρητικά μαυρίζει τα σωστά κουτάκια: υπέρ της επιλογής στην έκτρωση, κατά των όπλων και πάει λέγοντας. Όμως το ζήτημα είναι το

πώς διαχειρίζεται μια κατάσταση κρίσης.

Πού αποσκοπεί το παιχνίδι με τις διαφορετικές ηθοποιούς στο ρόλο της Αβίβα;
Θυμάμαι ότι μετά το *Καλώς ήρθατε στο Κουκλόσπιτο* ερχόταν πάρα πολλοί άνθρωποι, τρομερά διαφορετικοί μεταξύ τους, και μου μιλούσαν για το πόσο είχαν ταυτιστεί. Από κει ξεκίνησε αυτή η ιδέα, που δείχνει ότι λίγο ή πολύ όλοι θα μπορούσαν να βρεθούν στην θέση της Αβίβα. Επίσης η εναλλαγή ηθοποιών στον ίδιο ρόλο δίνει έμφαση στο ότι ο χαρακτήρας τελικά δεν αλλάζει.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Αφήνοντας τα παιδιά να παίξουν ελεύθερα σαν παιδιά

Με ντοκιμαντερίστικη ακρίβεια και μια σπάνια, καλλιγραφική σχεδόν, ευαισθησία, ο Hirokazu Kore-Eda ανατέμνει με μοναδικό τρόπο την ανθρώπινη ψυχή και τους μηχανισμούς της μνήμης. Το αφιέρωμα των Οριζόντων αποδεικνύει όλα τα παραπάνω, όπως και την αξιοθαύμαστη προσήλωσή του στη λεπτομέρεια.

Hirokazu Kore-eda

Ο Δημήτρης Εϊπίδης θεωρεί τον Ιάπωνα δημιουργό προσωπική του ανακάλυψη, και όχι άδικα. Όπως μου είχε πει πριν από λίγο καιρό, «ήμουν ο πρώτος δυτικός που είδε το *Maborosi* και άσκησα κάθε πίεση στους Ιάπωνες ώστε να το υποτιπλίσουν και να το προβάλλω στα δικά μου φεστιβάλ». Από τότε βέβαια κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι, και η τελευταία του ταινία *Nobody Knows* απέσπασε εγκωμιαστικά σχόλια στο πρόσφατο Φεστιβάλ των Κανών. Ο 12χρονος πρωταγωνιστής της, μάλιστα, γοήτευσε τους πάντες με την ερμηνεία του (του γράφοντος μη εξαιρουμένου) και δίκαια κέρδισε το βραβείο αντρικής ερμηνείας!

Σε μια διαδρομή που ξεκινάει από το *Maborosi*, πόσο αλλαγμένο βρίσκετε τον εαυτό σας ως δημιουργό; Κοιτάζτε, έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε (σ.σ. το *Maborosi* γυρίστηκε το 1995). Φυσικά, πριν από σκηνοθετής, αλλάζω σαν άνθρωπος. Και η αλήθεια είναι ότι έχω αλλάξει πολύ!

Ποια είναι συνήθως η αφετηρία από την οποία εμπνέετε την ιστορία που θα αφηγηθείτε;

Καταρχήν, μόνο δύο από τις ταινίες μου αναφέρονται σε πραγματικά περιστατικά. Δε μπορώ να πω όμως ότι περιορίζομαι από την πραγματικότητα, από τα αληθινά γεγονότα. Είμαι ανοιχτός στις αφορμές για την δημιουργία μιας ταινίας. Πάντα κάτι συμβαίνει, μου είναι λίγο δύσκολο να το προσδιορίσω.

Θα χαρακτηρίζατε τον εαυτό σας ως ρεαλιστή ή αποδέχεστε κάποιες ονειρικές πινελιές στις ταινίες σας; Παρόλο που, με αφορμή το *After Life*, κάποιος θα μπορούσε να συμπεράνει ότι παρουσιάζω έντονη ροπή προς το υπερρεαλιστικό και το ονειρικό, οι κυριότερες επιρροές μου βρίσκονται στο ντοκιμαντερίστικο στυλ (σ.σ. έχει ασχοληθεί άλλωστε με το ντοκιμαντέρ). Αυτό βέβαια συγγενεύει ιδιαίτερα με το ρεαλισμό. Νομίζω όμως ότι κάθε μου ταινία με απομακρύνει όλο και περισσότερο από αυτό το στυλ και με πηγαίνει σταθερά προς τη μυθοπλασία. Η επόμενη μου ταινία, για παράδειγμα, δεν έχει τίποτα από αυτόν τον ρεαλισμό του ντοκιμαντέρ, θα είναι μια ταινία εποχής.

Μια που το αναφέρατε, το *After Life* μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση. Ποιος ήταν ο σκοπός σας σε σχέση με τα υπάρχοντα θρησκευτικά στερεότυπα;

Εγώ προσωπικά δεν έχω θρησκευτικές πεποιθήσεις, δεν πιστεύω σε κανέναν θεό. Περισσότερο από το θρησκευτι-

κό, η ταινία μου θα έλεγα ότι περιλαμβάνει το παραδοσιακό στοιχείο. Καλώς ή κακώς, από μικρός μεγάλωσα με μια συγκεκριμένη θρησκεία, η οποία πιστεύει ότι για επτά ημέρες μετά τον θάνατο του ανθρώπου η ψυχή του παραμένει στην γη και μπορούμε ακόμα να επικοινωνήσουμε μαζί της. Αυτό είναι και το 7ημερο της ταινίας. Στην Ιαπωνία επίσης υπάρχει και μια άλλη μεγάλη γιορτή, γύρω στον Δεκαπενταύγουστο, κατά την οποία πιστεύεται ότι οι ψυχές των νεκρών επιστρέφουν στην γη, και ο κόσμος κάθεται και τρώει μαζί τους. Χωρίς να τα συμμερίζομαι, χρησιμοποίησα αυτά τα παραδοσιακά στοιχεία ως αφετηρία για να δημιουργήσω την ταινία.

Επειδή κάποιος θα μπορούσε να εντοπίσει πολλές επιρροές στο έργο σας, σε ποιους δημιουργούς μπορείτε να πείτε ότι αποτίετε φόρο τιμής;

“ Παρόλο που, με αφορμή το *After Life*, κάποιος θα μπορούσε να συμπεράνει ότι παρουσιάζω έντονη ροπή προς το υπερρεαλιστικό και το ονειρικό, οι κυριότερες επιρροές μου βρίσκονται στο ντοκιμαντερίστικο στυλ. ”

Για μένα ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα, που είναι άγνωστος δυστυχώς εδώ, είναι ο Μίκιο Ναρούσε. Υπάρχουν βέβαια και οι πολύ γνωστοί δημιουργοί, όπως ο Μιζογκούτσι, ο Κουροσάβα, ο Όζου. Περισσότερη επιρροή όμως δε μου ασκούν τόσο αυτοί, όσο οι σύγχρονοι, που σκηνοθετούν μαζί με εμένα. Τέτοιοι είναι ο Αγγελόπουλος, ο Εγκογιάν, αλλά και ο Ερίσε, στον οποίο έχει αφιέρωμα φέτος το φεστιβάλ σας. Μου αρέσει να παρακολουθώ τη δουλειά τους και να νιώθω ότι βρίσκομαι σε διάλογο με αυτούς.

Το *Nobody Knows* αποτέλεσε κι ένα δύσκολο κινηματογραφικό πείραμα. Στα πλαίσια της συνεργασίας σας με παιδιά, τους αφήσατε μεγάλα περιθώρια αυτοσχεδιασμού;

Φυσικά και υπήρχε ένα συγκεκριμένο σενάριο, το οποίο τα παιδιά ακολουθούσαν κατά γράμμα και με τις δικές μου οδηγίες. Αυτό συνέβαινε στις σκηνές του σπιτιού. Έξω όμως, στο πάρκο ή στο σουπερμάρκετ για παράδειγμα, τα πράγματα ήταν πολύ πιο χαλαρά. Εγώ απλώς τους έλεγα «πάτε και ψωνίστε» και αυτά θα έκαναν ό,τι τους ερχόταν. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το μόνο που είχα να κάνω ήταν να ακολουθώ με την κάμερα. Ένα από τα παιδιά μάλιστα, το πιο μικρό, το είχα αφήσει απολύτως ελεύθερο να κάνει ό,τι θέλει.

Ακούγεται συχνά η άποψη ότι στην Ασία βρίσκεται το μέλλον της κινηματογραφικής παραγωγής. Συμφωνείτε;

Φυσικά και στην Ασία γίνονται εξαιρετικά ενδιαφέρουσες ταινίες τα τελευταία χρόνια. Στην Ιαπωνία ειδικότερα, υπάρχει μια γενιά σκηνοθετών ανάμεσα στα 30 και τα 40 που κάνουν πολύ σπουδαίες ταινίες. Όμως αυτή η άποψη μου ακούγεται σα μια μεγάλη υπερβολή και γενικότητα, δε νομίζω ότι μπορούμε να το διατυπώσουμε έτσι.

Θα μπορούσαν εμμέσως στις ταινίες σας να εντοπιστούν πολιτικά στοιχεία;

Ανοιχτά και άμεσα, δεν έχω κάνει βεβαίως πολιτική ταινία και ούτε είχα κάποια πρόθεση μέχρι τώρα. Εμμέσως πολλοί άνθρωποι θα μπορούσαν να εντοπίσουν στις ταινίες μου νοήματα και υπαινιγμούς που θα μπορούσαν να θεωρηθούν πολιτικής υφής. Δεν ξέρω αν είναι δόκιμη αυτή ακριβώς η λέξη, όμως στις ταινίες μου με ενδιαφέρει η αλληλεπίδραση του μικρόκοσμου μιας σχέσης με την κοινωνία. Αυτό μάλλον είναι που θα χαρακτηρίζατε εσείς ως πολιτικό.

Συνέντευξη: Κωνσταντίνος Σαμαράς

MOVIES

EPT

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr

45th Thessaloniki International Film Festival

Το Jameson ιδρύεται στο 45^ο
Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

στις 19-28 Νοεμβρίου 2004 · www.filmfestival.gr

Μαγικές εικόνες που έρχονται να δώσουν
 μια άλλη διάσταση στην καθημερινότητά μας.
 45^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Η έμπνευση παίρνει δεκάδες μορφές
και γίνεται δημιουργία σε μια πόλη
που γιορτάζει. Το Jameson, χορηγός των
**«Βραβείων Κοινού καλύτερης Ξένης και
Ελληνικής ταινίας»** υποστηρίζει δυναμικά αυτή
τη μεγάλη εκδήλωση. Εσείς απλά, ζήστε
στον μαγικό κόσμο του κινηματογράφου και
απολαύστε ξεχωριστές στιγμές,
παρέα με το Jameson.

THERE'S SOMETHING ABOUT JAMESON

www.iameson.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Φτιάσαμεε!...

του Σταύρου Τσιώλη

Αύγουστος, κάπου στη Λιβαδειά. Όχι πολύ μακριά από κει, στους Δελφούς, βρίσκεται σε εξέλιξη το Μεγάλο Συνέδριο Ελληνοαμερικανών Ομογενών. Στο περιθώριο νυχτερινό κέντρο της περιοχής, ιδιοκτήτης του οποίου είναι ο Μίμης "The River", έχει σημάνει συναγερμός: το μαγαζί θα χρειαστεί ορχήστρα για να διασκεδάσει τους επισκέπτες. Έτσι, από τα χαράματα αρχίζουν να καταφθάνουν μουσικά συγκροτήματα απ' όλη την Ελλάδα για να πάρουν την πολυπόθητη δουλειά. Με κέντρο εξέλιξης της ταινίας το μαγαζί του Μίμη, παρακολουθούμε τις δραστηριότητες σαράντα μουσικών και τραγουδιστών απ' όλη τη χώρα. Οι ιδιόρρυθμοι χαρακτήρες που συγκεντρώνονται στο Μίμη θα προβάρουν τα τραγούδια τους, θα λογομαχήσουν, θα αναπολήσουν και θα φλερτάρουν - τρώγοντας, πίνοντας, τραγουδώντας και παίζοντας μουσική. Ένα πολύχρωμο μωσαϊκό ανθρώπων ξεδιπλώνεται, αποκαλύπτοντας έναν ολότελο διαφορετικό κόσμο που ζει και αναπνέει δίπλα μας. Το *Φτιάσαμεε!* είναι η νέα ταινία του βραβευμένου αλλά και ιδιαίτερα δημοφιλούς Σταύρου Τσιώλη, έξι χρόνια μετά το *Ας περιμένουν οι γυναίκες*. Το πολυπληθές και εντυπωσιακό καστ της ταινίας αποτελούν οι Γιάννης Ζουγανέλης, Πάυλος Κοντογιαννίδης, Άννα Παναγιωτοπούλου, Κωνσταντίνος, Ταμίλα Κουλιέβα, Πάνος Σκουρολιάκος, Χριστόφορος Ζαραλίκος, Χρήστος Τσάγκας, Ε-

Η ιδιάζουσα γραφή του Σταύρου Τσιώλη παραδίδει μια ακόμη έξυπνη κωμωδία.

λένη Φιλίνη, Αργύρης Μπακιρτζής και πολλοί άλλοι. Το σενάριο του φιλμ υπογράφει ο ίδιος ο σκηνοθέτης ενώ η μουσική είναι του Γιώργου Φακανά.

Γ.Π.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 22:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Περιμένοντας μια νέα γυναίκα

Σταύρος Τσιώλης, σκηνοθέτης της ταινίας

Η ταινία αρχικά είχε διαφορετικό τίτλο (*Και οι έσχατοι έσονται πρώτοι*). Γιατί προτιμήσατε τελικά το *Φτιάσαμεε!*;

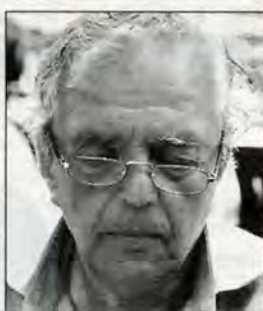
Ο πρώην τίτλος παρουσίαζε δυσκολίες στην μετάφρασή του στα νεοελληνικά, κυρίως από φοιτητές μας και άλλους καλλιτεχνικούς Έλληνες που δεν πηγαίνουν συχνά στην εκκλησία. Έτσι, αναγκαστήκαμε να πάρουμε τίτλο από το σουβλατζή κ. Ζουγανέλη ο οποίος, φτάνοντας στις πάτσες, φωνάζει «Φτιάσαμεε!...» για να μαζευτεί κόσμος και να διαθέσει το εμπόρευσμά του.

Στην ταινία παίρνουν μέρος ηθοποιοί με τους οποίους συνεργάζεστε τακτικά, όπως ο Αργύρης Μπακιρτζής (το alter ego σας;) και ο Γιάννης Ζουγανέλης. Γιατί είναι τόσο σημαντική για σας η συμμετοχή τους;

Ο βυζαντινών αποχρώσεων κ. Αργύρης Μπακιρτζής σημάδεψε τη δουλειά μου. Μακεδών πρίγκιψ ανωτέρου ήθους και παιδείας, ψηλός, με μούσι, δεν μπορούσε βέβαια να είναι το alter ego μου. Εγώ ήμουν ο άλλος: ο πλαστικός, ο τεμπέλης αγιογράφος, ο καλλιερητής φούντας, ο σιδεράς κλπ. Ο κ. Ζουγανέλης, ως ηθοποιός, πιστεύω πως εκφράζει μοναδικά μεγάλη μερίδα των Νεοελλήνων, την ελπίδα και την απόγνωση μας στην προσπάθεια να επιβιώσουμε, να την περάσουμε καλά και να μπορούμε και να ονειρευόμαστε κι από πάνω.

Είστε ένας σκηνοθέτης που λατρεύατε τα τοπία της ελληνικής επαρχίας - ιδίως της Πελοποννήσου. Τώρα στρέφεστε στη Στερεά Ελλάδα, στη Λειβαδιά. Τι σας οδήγησε στην επιλογή του συγκεκριμένου χώρου;

Θα σας εξομολογηθώ - δε θα αναφέρω όμως ονόματα - πως η επιλογή του συγκεκριμένου χώρου οφείλεται στην

ισχυρή έλξη που άσκησε πάνω μου μια πολύ νεώτερή μου γυναίκα που γνώρισα το Χειμώνα στην οδό Σταδίου, την ακολούθησα σιδηροδρομικώς στη Λιβαδειά, έμεινα στο Ξενοδοχείο, αυτή αναχώρησε όμως την άλλη μέρα για δουλειές στην Νέα Υόρκη με την υπόσχεση να γυρίσει τον Ιούνιο. Πήγαμε τον Ιούνιο και γυρίσαμε την ταινία εκεί περιμένοντάς την, αλλά δε γύρισε. Μας έμεινε βέβαια η ταινία, αλλά τι να το κάνει;

Από τον *Έρωτα στη χουρμαδιά* (1990) και μετά, οι ταινίες σας αντανakλούν την προσωπική σας, ιδιάζουσα αντίληψη περί κωμωδίας. Πώς βλέπετε την ελληνική κωμική ταινία σήμερα; Καλά τη βλέπω, αλλά στην τηλεόραση χωρίς εισιτήριο.

Σε μια παλαιότερη συνέντευξή σας, είχατε δηλώσει: «Δεν αρνούμαι τον Γκοντάρ και τη νουβέλ βαγκ, αλλά φτάνει πια η... επανάσταση, γιατί ο κόσμος κουράστηκε κι έφυγε από τις αίθουσες». Πιστεύετε ότι συνολικά ο ελληνικός κινηματογράφος σήμερα ισορροπεί ανάμεσα στα δύο ή μήπως τείνουμε τελικά στο άλλο άκρο;

Η νουβέλ βαγκ έπαιξε το νομοτελικό ρόλο της και τώρα - εν τιμή - ξεκουράζεται στη μνήμη μας. Αλλά γιατί ανησυχείτε μήπως τείνουμε σε κάποιο άκρο; Παγκόσμια -και στις μικρές κινηματογραφίες- γυρίζονται ταινίες με απίστευτη πολυφωνία και κινηματογραφική ομορφιά που οδηγούν στη βαθύτερη κατανόηση της ζωής χωρίς και να καταδέχονται να υπερασπίζονται το εαυτό τους όπως πχ. ο σεβαστός ΑΝΤ1 που διατείνεται πως «Η ζωή είναι ΑΝΤ1!». Βεβαίως η «Η ζωή είναι ΑΝΤ1!» αφού καρπούται και σκορπίζει σε διασκεδάσεις το 1,5 % που μας ανήκει δια νόμου!

Σε επαφή με το κοινό

Γιάννης Ζουγανέλης, ηθοποιός της ταινίας

Πότε γυρίστηκε η ταινία;

Η ταινία γυρίστηκε τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο, κάτω από πολύ σκληρές συνθήκες. Ο Τσιώλης είναι ένας πολύ σπουδαίος διανοούμενος και άνθρωπος με στοχασμό, αλλά είναι πολύ σκληρός. Σκληρός άνθρωπος. Αυτό μπορώ να το πω δημόσια: η συνεργασία με τον Τσιώλη είναι άσκηση ταπεινώσεως για την προσωπικότητα του ανθρώπου που συνεργάζεται μαζί του. Και μιλάω πολύ σοβαρά.

Πάντως δεν είναι η πρώτη φορά που συνεργάζεστε με τον κ. Τσιώλη. Και μάλιστα, αντίθετα, επί της οθόνης φαίνεται πως «δένετε» σαν ομάδα...

Εντάξει, αλλά για να συνεργαστείς με τον Τσιώλη πρέπει να βάλεις ένα «X» στη δική σου προσωπικότητα, στη δική σου γνώση και σκέψη. Πρέπει να προσαρμοστείς απολύτως σ' αυτά που θέλει αυτός - όσο διαλλακτικός κι αν φαίνεται στην αρχή. Παρόλ' αυτά είναι για μένα ένα σεβαστό πρόσωπο, και υπάρχουν φορές που αισθάνομαι ότι έχει λειτουργήσει ως δάσκαλος απέναντί μου. Αλλά τα γυρίσματα μαζί του είναι σκληρά. Βέβαια, μπαίνεις σε μια ουσιαστική διαδικασία: αυτό που θα υποδυθείς, ο Τσιώλης σε κάνει και το ζεις.

Η κριτική έχει διατυπώσει την άποψη πως ο κινηματογράφος του κ. Τσιώλη αφορά κατά βάση τον κόσμο των ανδρών και την αρσενική ψυχοσύνθεση. Συμμερίζεστε αυτήν την άποψη;

Συμφωνώ, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Γενικότερα, ο Τσιώλης μπορεί να δώσει περιεχόμενο σε ευτελή για την κοινωνία θέματα. Μπορεί να σου αναλύσει τι σημαίνει κοινωνικά, για παράδειγμα, ο Ζαφείρης Μελάς. Για μένα είναι ένας από τους δέκα σπουδαιότερους Έλληνες σκηνοθέτες. Αν μπορούσαμε να ισορροπήσουμε σαν ψυχοσυνθέσεις, θα ξανασυνεργαζόμουν και μελλοντικά μαζί του.

Όταν είχατε συνεργαστεί με τον κ. Τσιώλη στο *Ας περιμένουν οι γυναίκες*, κάποιοι είχαν σπεύσει τότε να μιλήσουν για «τηλεοπτικότητα». Ποια πιστεύετε ότι είναι η σχέση τηλεόρασης και κινηματογράφου;

Δεν τα πιστεύω αυτά τα πράγματα. Τα θεωρώ τελείως απλοϊκές σαν σκέψεις. Μάλιστα θεωρώ τη λέξη «απλοϊκές» ευγενική έκφραση. Είναι ηλίθιες. Το ίδιο είχαν γράψει και στο παρελθόν και για άλλους. Ο κλάδος των ανθρώπων που ασχολείται με τις κρίσεις και τις κριτικές εν γένει είναι αυθαίρετος. Ορίστε, αν η τηλεόραση έχει αυτήν την κατάντια σήμερα (και η τηλεόραση είναι ένα καζάνι που σκυλοβρομάει), είναι γιατί το εκτόπισμα πολλών καλλιτεχνών που θα μπορούσαν να υπάρχουν στην τηλεόραση, δεν υπάρχει. Ακριβώς γιατί και αυτοί έπεσαν στην παγίδα του ψευτο-εντυπωσιασμού, πιστεύοντας ότι δεν μπορεί να κάνει κανείς καλή δουλειά στην τηλεόραση. Μα την τηλεόραση τη βλέπει κόσμος και εμείς ως καλλιτέχνες υπάρχουμε με τον κόσμο. Δεν πρέπει να αγνοούμε τον κόσμο. Εγώ όταν δουλεύω στην τηλεόραση θέλω να αποτυπωθώ στον κόσμο και η επιλογή αυτή είναι απολύτως συνειδητή. Αντίθετα, λοιπόν, πιστεύω ότι ο κινηματογράφος έχει βοηθήσει την τηλεόραση και η τηλεόραση τον κινηματογράφο - προβάλλει τις ταινίες και συμβάλλει στις παραγωγές. Κι επιπλέον, η τηλεόραση έχει δώσει καλλιτέχνες που, χωρίς αυτήν, δεν θα είχαν ποτέ εξασκήσει τα μέσα τους στο φακό για να μπορούν να έχουν την απελευθέρωση που χρειάζεται. Δυστυχώς, όμως υπάρχει αυτή η προκατάληψη. Και θα πρέπει κάποια στιγμή οι «διανοούμενοι» να μη «διανοούνται» μόνο για την πάρτη τους, αλλά για τον απλό κόσμο. Και δεν λέω «κοσμάκη», γιατί ο κόσμος είναι ο ανώτερος.

Συνεντεύξεις: Γιάννης Παλαβός

Ουτοπία

του Γιώργου Καρυπίδη

Σ' ένα απροσδιόριστο κοντινό μέλλον, οι ανθρωπότητα μοιάζει να' χει μετατραπεί σε μια γυάλα με χρυσόψαρα: όλα είναι διαφανή, παρακολουθούμενα από μια πανίσχυρη κεντρική εξουσία, ενώ οι άνθρωποι είναι εγκλωβισμένοι και πάσχουν από σχεδόν πλήρη αμνησία-ακριβώς όπως και τα χρυσόψαρα. Τα οράματα, η φαντασία και η σκέψη ανήκουν στο παρελθόν. Οι κοινωνίες είναι διαιρεμένες σε ζώνες ανάλογα με την κοινωνική τάξη, το χρώμα και την καταγωγή του καθενός και τα γεγονότα συνολικά επιβεβαιώνουν τους χειρότερους καφκικούς και οργουελικούς εφιάλτες. Ωστόσο, μέσα σ' όλα αυτά παρουσιάζεται μια «παραφωνία»: δύο άγνωστοι μεταξύ τους άνθρωποι –ένας άνδρας και μια γυναίκα– εμφανίζουν παράξενα συμπτώματα– υποφέρουν από όμοια ανεξήγητα όνειρα, στα οποία ο ένας ονειρεύεται τον άλλο. Είναι ο Έκτωρ Μόρρος, σκηνοθέτης ειδήσεων στον τηλεοπτικό σταθμό «Δίκτυο» και η Άννα Βιλέζ, σύζυγος ενός ισχυρού πολιτικού.

της με τον Στάθη Βαλούκο και την Άννα Μακράκη, ενώ τους πρωταγωνιστικούς ρόλους ερμηνεύουν οι Τάκης Σπυριδάκης, Νίκη Παλληκαράκη, Θεμιστοκλής Πάνου, Γιάννης Νταλιάνης και Αρτό Απαρτιάν. Τη μουσική έγραψε ο Νίκος Κυπουργός.

Γ.Π.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 18:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Η δυναμική των εικόνων και η σύνθεσή τους

Γιώργος Καρυπίδης, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς αποφασίσατε να γυρίσετε την *Ουτοπία*; Ποιο ήταν το ερέθισμα που σας ώθησε στην ταινία;

Το θέμα: Ο ήρωας της ταινίας δεν μπορεί να θυμηθεί κάτι, το οποίο υποψιάζεται ότι σχετίζεται με παρέμβαση θολών εξουσιαστικών μηχανισμών. Η μνήμη, άρα ο χρόνος. Η Εξουσία, άρα η Ιστορία. Το ύφος: ο Κινηματογράφος προσφέρει, από τη φύση του, ένα πολυσύνθετο και πλαστικό χώρο, και ένα πολυδιάστατο και ελαστικό χρόνο. Αυτή είναι η γοητεία του. Και το ερέθισμά μου.

Πόσο απέχει, χρονικά αλλά κυρίως πολιτικά, η κοινωνία που σκιαγραφείται στην *Ουτοπία* από τη σημερινή εποχή;

Θέλησα να μιλήσω για το παρόν, στο οποίο όμως – μέσω της φανταστικής προβολής – κυφορείται το μέλλον και – μέσω της μνημονικής διεργασίας – «ανακατασκευάζεται» συνεχώς ως παρόν. Εξάλλου οι μεταμφιέσεις της εξουσίας κάνουν δυσδιάκριτο το πρόσωπό της. Η φύση της όμως δεν αλλάζει.

Νωρίς στην ταινία ακούγεται η φράση «Τα όνειρα είναι περιττό βάσανο, ανήκουν σ' έναν κόσμο παρωχημένο». Θα μπορούσε κανείς να πει ότι, κατά κάποιον τρόπο, συνο-

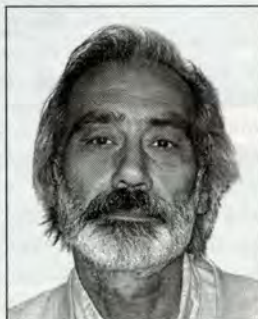
ψίζει ολόκληρη την ατμόσφαιρα και το νόημά της;

Νομίζω ότι θα πρέπει να εστιάσουμε –εφόσον πρόκειται για οπτικοακουστικό έργο– κυρίως στη δυναμική των εικόνων και τη δραστικότητα της σύνθεσής τους.

Πόσο αισιόδοξοι μας επιτρέπει να είμαστε η ταινία, όταν και η ίδια η έννοια της ουτοπίας διαστρέφεται με τον τρόπο που βλέπουμε επί της οθόνης;

Ουτοπία θεωρείται ό,τι σχετίζεται με το αδύνατο: Ο απόλυτος έρωας (Ρωμαίος και Ιουλιέτα), η απόλυτη χειραγώγηση (οι ολοκληρωτισμοί), η απόλυτη γνώση (η αλαζονεία της τεχνολογίας), η απόλυτη ελευθερία (ο αναρχισμός) κτλ. Η αρχαία ελληνική σκέψη όμως μας κληροδότησε την απορία μπροστά στον κόσμο και την ταπεινοφροσύνη μπροστά στα «απόλυτα». Ας αρκεστούμε να θέσουμε σωστά τις ερωτήσεις.

Από τη *Μαγεμένη* (1984), την προηγούμενη μεγάλου μήκους δουλειά σας για τον κινηματογράφο, πέρασαν 10 χρόνια. Γιατί αυτό το μεγάλο διάστημα σιωπής; Πώς ήταν η ε-

μπειρία της σκηνοθεσίας μετά από την πολυετή αυτή αποχή;

Στις αρχές της δεκαετίας του '90 η οικονομία της αγοράς, αυτή η καινούρια μορφή ολοκληρωτισμού, επέβαλε το «μονοθεϊσμό» του χρήματος, τη συναίνεση στη φεουδαρχία των ΜΜΕ, τον καταναλωτισμό του Life Style, την υποδούλωση στην υποκουλτούρα του νεοπλουτισμού. Στην Ελλάδα η κατάργηση κάθε αξίας,

πλην της ευημερίας, περιθωριοποίησε την κριτική σκέψη, αφού έχασε τον κοινωνικό της αποδέκτη. Έπρεπε λοιπόν κι εγώ να επινοήσω τεχνικές αναπνοής: αναζητήσεις στον Τρίτο Κόσμο, συμμετοχή σε ριζοσπαστικά κινήματα, έμφαση στον κόσμο των λέξεων. Η επιστροφή μου στον κόσμο των εικόνων με προσγείωσε μάλλον δυσάρεστα: Βιντεοκλιπίστικες μόδες, αγχώδης μπεστ-σελερισμός, διανοητική σύγχυση, κομφορμισμός. Να τελειώσω με αυτό: Αν συνηγορήσουμε στις κυρίαρχες μόδες και στους μηχανισμούς που τις επιβάλλουν, θα γίνουμε θύτες και θύματα: Γιατί άλλοι θα αποφασίζουν την ημερομηνία λήξεώς μας.

Τάκης Σπυριδάκης, ηθοποιός της ταινίας

[...] Ο Καρυπίδης εξέφρασε την πρόθεσή του να συνεργαστούμε. Μιλήσαμε για πολλά πράγματα και την ταινία. Η εκτίμηση που είχε ο ένας για τον άλλο, κατέληξε σε συνεργασία. Το σενάριο δεν είναι ο μόνος λόγος για να κάνεις μια ταινία.

[...] Η πρώτη εντύπωση για τον χαρακτήρα του ρόλου μου, τον Έκτορα, ήταν πως πρόκειται για κάποιον νεκρό που προσποιείται τον ζωντανό. Ο χαρακτήρας που είχα ερμηνεύσει στην *Πρωινή Περίπολο* του Νίκου Νικολαΐδη, είχε διαλυθεί μαζί με τον κόσμο σε χίλια κομμάτια. Στην *Ουτοπία*, ο ήρωας χρησιμοποιήθηκε ως πειραματόζωο και οποιαδήποτε προσπάθεια του να αποκαταστήσει μια σχέση με τη ζωή καταλήγει σε μια συντριβή. Αναμφίβολα πρόκειται για δύο εσχολογικές ταινίες και γι' αυτό ελπιδοφόρες.

[...] Οι περισσότεροι σκηνοθέτες, παλιοί και νέοι, θέλουν να προσαρμοστούν στην πάτσα εκβιάζοντας την επιτυχία. Αν υποθέσουμε ότι κάποιος απ' αυτούς έχουν σχέση με το σινεμά, προτείνουν ένα είδος τηλεοπτικής σαπουνόπερας με κοινωνικές προεκτάσεις. Ο καλός κινηματογράφος δεν είναι ζήτημα είδους. Ο ταλαντούχος δημιουργός θα κάνει το δικό του ανεξάρτητα υποδοχής. Η ποιότητα μιας ταινίας δεν ορίζεται από την εμπορικότητα, όμως και η έλλειψη εμπορικότητας δεν ορίζει την ποιότητα. Επομένως δεν μπορώ να υποθέσω την τύχη της *Ουτοπίας* στην αίθουσα.

[...] Εδώ και δυόμισι δεκαετίες έχουν αλλάξει πολλά, αν όχι όλα, στον τρόπο που γυρίζεται μια ταινία. Όμως τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει τη μαγεία του σινεμά, καμιά νέα τεχνολογία δεν μπορεί να το καταστρέψει. Επομένως το τοπίο που βλέπω εγώ είναι ότι το παρελθόν δεν μπορεί να ξαναγυρίσει, το μέλλον για τον Ελληνικό Κινηματογράφο έχει αναβληθεί και το παρόν είναι λίγο πικρό.

Συνεντεύξεις: Γιάννης Παλαβός

Μειωμένες

του Γιάννη Μαυρογένη

Μια ιστορία ανθρώπων. Μια σύγχρονη κομπελά που είναι η ψυχή της παρέας, αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα στις σχέσεις της. Μαζί με τους φίλους της θα προσπαθήσει για πρώτη φορά να τα αντιμετωπίσει δραστηρίως. Ένας αστυνομικός που βρίσκεται στην εξέλιξη μιας υπόθεσης λαθρεμπορίου, θα κληθεί να αναλάβει ταυτόχρονα να ενοτοπίζει έναν επιδειξία. Δύο αδέρφια που έχουν μια καντίνα σε μια ερημική παραλία, θα προσπαθήσουν να βγάλουν λεφτά. Κι όλα αυτά ενώ ένας ραδιοφωνικός παραγωγός κάνει μια μαραθωνία εκπομπή για το φαινόμενο της βροχής των μετεωριτών που πρόκειται να πραγματοποιηθεί τη νύκτα. Ιστορίες διαφορετικές, μέσα στην πραγματικότητα μιας Αθήνας σουρεαλιστικής, καρτουναίστικης, υπερβολικής, ζωντανής. Ιστορίες που βρίσκονται σε μια περιέργη καμπή της ζωής τους και αναγκάζονται να αντιδράσουν υπερβολικά. Κι ένα φαινόμενο ασυνήθιστο που ασυναίσθητα τους επηρεάζει και τους αφήνει λίγο πιο ελεύθερους να εκφράσουν τα βαθύτερα δέλω τους. Μια κωμωδία α-

Μια ιστορία αλυσιδωτών χασοπικών αντιδράσεων.

πό έναν πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη που μιλά για μια γνώριμή μας πραγματικότητα.

B.P.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 13:30

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Μικρές παράλληλες ιστορίες ανθρώπων

Γιάννης Μαυρογένης, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς ξεκίνησε στο μυαλό σας η ιδέα για την ταινία;

Η αρχική ιδέα ήταν μια εικόνα. Ένας επιδειξίας που είναι μπροστά σε ένα πλήθος, με ανοιγμένη την καμπαρντίνα και όλος ο κόσμος κοιτάει προς τα πάνω. Αυτή ήταν η πρώτη πρώτη ιδέα. Από και πέρα εξελίχθηκε το σενάριο με τις παράλληλες ιστορίες που καταλήγουν όλες στην καντίνα, λόγω της βροχής των μετεωριτών. Πρόκειται για διάφορες ιστορίες που ο βασικός κορμός είναι το φαινόμενο το οποίο το περιμένουμε και χρονικά υπάρχει μια συνέχεια, αλλά και από κάτω υπάρχει και ένα άλλο στοιχείο των ανθρώπων ιστοριών, που μπορούμε να πούμε ότι είναι οι μετεωρίτες πάνω στη γη. Υπάρχει ένας παραλληλισμός. Το ζητούμενο είναι να γίνει μια χαρτογράφηση της Αθήνας, της πόλης στην οποία ζω και κινούμαι.

Είναι μια ταινία στην οποία η πόλη φαίνεται και παίζει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη της ταινίας. Πείτε μου για την επιλογή αυτή.

Με ενδιέφερε να κάνω μια σύγχρονη ιστορία με ανθρώπους σημερινούς και να δει-

χτεί όλο αυτό το σουρεαλιστικό που κατά τη γνώμη μου έχει η σύγχρονη κοινωνία, που ο καθένας βγαίνει και λέει το μακρύ του και το κοντό του, και όλοι είναι ευχαριστημένοι, γιατί πάμε όλοι μαζί σε μια πορεία. Αυτό το παζλ της σύγχρονης πραγματικότητας ήταν που με ενδιέφερε πολύ και αυτός ο σουρεαλισμός της καθημερινότητας.

Επιλέξατε να σχολιάσετε την καθημερινότητα μέσα από μια κωμωδία-σάτιρα. Είναι πιο εύκολο να πείτε αυτό που θέλετε μέσα από το είδος αυτό; Όταν έγραφα το σενάριο, δεν είχα την αίσθηση ότι γράφω κωμωδία. Όταν γυρίζαμε την ταινία είχα απολύτως την αίσθηση ότι κάνω κωμωδία. Δηλαδή η αντιμετώπιση δεν ήταν ότι κάνω μια ταινία με αστεία. Εμένα μου αρέσει πολύ η κωμωδία καταστάσεων, σάτιρα καταστάσεων. Αυτό ήταν που ήθελα να βγει. Νομίζω ότι αυτό πετυχαίνεται στην ταινία με έναν τρόπο. Με ενδιέφερε επίσης

το αισθητικό κομμάτι να θυμίζει κάπως κόμικ, να έχει τέτοια στοιχεία.

Η αισθητική της ταινίας είναι πολύ σαφής, βγάζει ακριβώς τη σημερινή εποχή. Πώς δουλέψατε για το αποτέλεσμα αυτό;

Πιστεύω ότι ο μικρόκοσμος που στήσαμε με τα παιδιά, από τον διευθυντή φωτογραφίας μέχρι τα παιδιά που κάναμε τα σκηνικά, τα κοστούμια αλλά και οι ηθοποιοί που ντύθηκαν με τα κοστούμια αυτά, περνάνε αυτό το σύγχρονο. Υπάρχουν μερικές ιστορίες, όπως αυτές των νεαρότερων κοριτσιών, που μπορούμε να πούμε ότι μπορεί να μην είναι ακριβώς τώρα, αλλά μπορεί να είναι και αύριο. Η αισθητική του σπιτιού, όπως έχει στηθεί, είχε το ζητούμενο να βγάλει το χαρακτήρα των κοριτσιών. Υπάρχει επίσης ο χώρος της καντίνας που για μένα δείχνει ακριβώς τα παλιά φρικιά της δεκαετίας του '80, τους παλιούς χαπάκηδες, που και πάλι ο χώρος δείχνει στοιχεία των χαρακτήρων.

Μαρίλλη Μαστραντώνη, ηθοποιός της ταινίας

[...] Με το Γιάννη Μαυρογένη γνωριστήκαμε μέσω μιας φίλης και συναδέλφου της Σοφίας Παπαχρήστου, που είχε ήδη διαβάσει το σενάριο και είχε δει ότι κατά τη γνώμη της θα μπορούσα να κάνω ένα ρόλο. Όταν διάβασα το σενάριο μου άρεσε το γεγονός ότι υπήρχε μια ολοκληρωμένη ιστορία, είχε μια στρωτή αφήγηση και ότι ο ρόλος ο δικός μου, ήταν πολύ ιδιαίτερος, ήταν πειραγμένος χαρακτήρας, αλλά ήταν αρκετά σαφής. Και αυτό το πείραγμα που είχε μου άρεσε, μου φάνηκε προκλητικό. Επειδή συνήθως παίζω ρόλους πιο δραματικούς, ήταν πρόκληση για μένα, να παίξω σε κωμωδία, η οποία μου αρέσει αν και τη θεωρώ εξαιρετικά δύσκολο είδος. Ήταν λοιπόν πρόκληση για μένα να παίξω έναν χαρακτήρα που δεν έχει ιδιαίτερη σχέση μαζί μου, σαν άνθρωπος, σαν ουσία, σα χαρακτήρας, αλλά ήταν πειραγμένος σε μια έντονη στιγμή της ζωής του και αντιδρά ακραία.

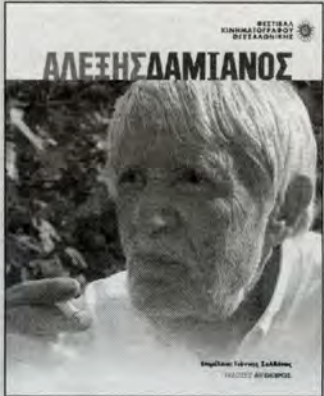
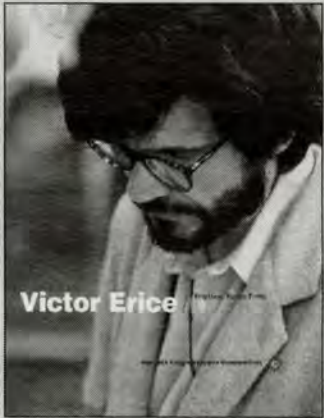
[...] Στους ήρωες της ταινίας υπάρχει το στοιχείο της υπερβολής και έτσι ακριβώς το αντιμετωπίσα. Οι ήρωες, αν και είναι αναγνωρίσιμοι, άνθρωποι σύγχρονοι και αμέσως μόλις τους δει κανείς μπορεί να κάνει κάποιος τις αναγωγές στη σύγχρονη ζωή στην πόλη, ωστόσο όντως είναι υπερβολικοί, γιατί όλους τους βρίσκουμε σε μια ιδιαίτερη και έντονη στιγμή της ζωής τους.

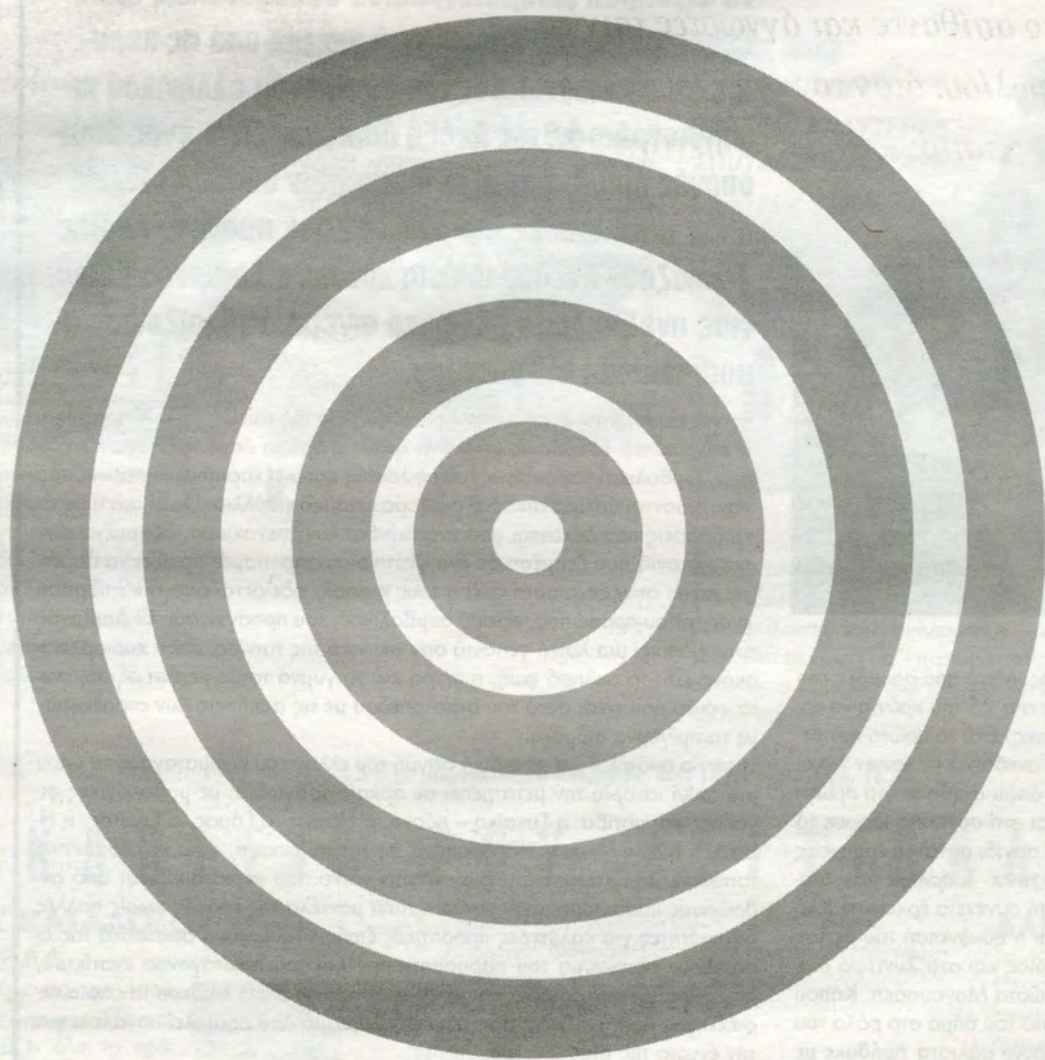
Ουσιαστικά το σενάριο της ταινίας εκτυλίσσεται μέσα σε λίγες ώρες, είναι μια μέρα από τη ζωή κάποιων χαρακτήρων, των οποίων οι ζωές εξελίσσονται παράλληλα, άσχετοι μεταξύ τους, που κάποια στιγμή, από μια διαβολική σύμπτωση της τύχης οι ιστορίες τους διαπλέκονται μεταξύ τους και τελικά συναντιούνται μέσα σε έναν κοινό χώρο. Και πράγματι οι χαρακτήρες είναι υπερβολικοί και είναι τραβηγμένοι, γιατί βρίσκονται όλοι σε ένα καθεστώς πολύ ιδιαίτερο, σε μια συγκεκριμένη στιγμή της ζωής τους που είναι έντονη.

[...] Δεν κάναμε πάρα πολλές πρόβες. Κάναμε βέβαια κάποιες πρόβες περισσότερο για να δέσουμε μεταξύ μας οι ηθοποιοί. Το καλό σ' αυτήν την ταινία ήταν ότι συμπτωματικά οι περισσότεροι από τους συντελεστές της, ήμασταν ήδη ή γνωστοί ή είχαμε συνεργαστεί. Επειδή είναι πολλοί χαρακτήρες, πολλοί ρόλοι που κάποια στιγμή βρισκόμαστε μαζί, περάσαμε πολύ καλά στα γυρίσματα, αν και κάποια από αυτά ήταν αρκετά δύσκολα και κουραστικά, που απαιτούσαν πολύ συγκέντρωση για να βγούνε. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων, πέρα από τις πρόβες που είχαν προηγηθεί, υπήρχε και ένα μεγάλο στοιχείο αυτοσχεδιασμού και επί τόπου στησίματος σκηνών, υπήρχε μια ελευθερία σ' αυτό, κάτι που ήταν καλό, ήταν στα υπέρ της ταινίας αυτό.

Συνεντεύξεις: Βαγγέλης Ρηγάς

Οι εκδόσεις του 45ου φεστιβάλ

είμαστε ελληνοκεντρικοί!

Το «κέντρο» στηρίζει την ελληνική ταινία

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

Κατερίνα Θωμαδάκη - Μαρία Κλωνάρη

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης παρουσιάζει για πρώτη φορά ένα αφιέρωμα στο καθαρά κινηματογραφικό έργο των Κατερίνας Θωμαδάκη και Μαρίας Κλωνάρη. Στο αφιέρωμα περιλαμβάνονται δύο εξαιρετικές πειραματικές ταινίες, *Selva* (Σέλβα) και *Chutes.Désert.Syn* (Πτώσεις. Έρμος. Συν) από τη σειρά των «Πορτραίτων», που γυρίστηκαν στη δεκαετία του '80 σε Super-8 και πρόσφατα επιλέχθηκαν και συντηρήθηκαν με παραγωγή κόπιας 35mm από το Αρχείο Κινηματογράφου του Γαλλικού Κράτους. Στη Θεσσαλονίκη θα γίνει η παγκόσμια πρώτη προβολή τους σε 35mm. Επίσης θα προβληθούν τέσσερις εικαστικές ταινίες video από τον «Κύκλο του Άγγελου», που αφήνουν να διαγραφεί η πορεία των δύο εικαστικών στη δεκαετία του '90 και μέχρι σήμερα.

Κατερίνα Θωμαδάκη και Μαρία Κλωνάρη
Το κινηματογραφικό έργο της Κατερίνας Θωμαδάκη και της Μαρίας Κλωνάρη αποτελεί μέρος της κληρονομιάς του πειραματικού κινηματογράφου.

Η Κατερίνα Θωμαδάκη και η Μαρία Κλωνάρη, Ελληνίδες εικαστικοί, που ζουν και εργάζονται στο Παρίσι από το 1975, έχουν ήδη πίσω τους μια σημαντική διεθνή καριέρα χρησιμοποιώντας πολλαπλά εκφραστικά μέσα: έχουν κάνει ταινίες, κινηματογράφο με τη διευρυμένη του έννοια, βίντεο, φωτογραφία, εγκαταστάσεις, περφόρμανς, και έχουν ασχοληθεί με τον ήχο, αλλά και την συγγραφή θεωρητικών κειμένων. Η Κατερίνα Θωμαδάκη και η Μαρία Κλωνάρη, δημιούργησαν, στην δεκαετία του '70, τον «Σωματικό Κινηματογράφο» ενσωματώνοντας στην καλλιτεχνική τους γλώσσα την «πολιτική διάσταση της γυναικείας ταυτότητας». Γύρισαν πολλές μεγάλης διάρκειας ταινίες ενώ η εκτεταμένη τους πρακτική πάνω στον «διευρυμένο κινηματογράφο», πρωτοποριακή στη Γαλλία, τις οδήγησε σε εγκαταστάσεις multimedia και σε «περιβάλλοντα με προβολές» όπως και σε μια μεκτική χρήση κινηματογραφικών μέσων και περφόρμανς. Το 1985 ίδρυσαν την εταιρεία Α.Σ.Τ.Α.Ρ.Τ.Η. για την Οπτικοακουστική Τέχνη. Ταυτόχρονα διοργάνωσαν και διπύδνουν τις «Διεθνείς Συναντήσεις της Τέχνης του ενιμά/ βίντεο/ υπολογιστή» στο Παρίσι, εκδήλωση που αποτέλεσε σημείο αναφοράς για όσους ασχολούνται με την κινούμενη εικόνα.

Στη συμβολή των δύο μεγάλων καλλιτεχνικών ρευμάτων, του κινηματογράφου της τελετουργίας (S. M. Eisenstein, Maya Deren, Kenneth Anger...) και του κινηματογράφου των σκηνοθετιδων και εικαστικών της γυναικείας διάστασης (Germaine Dulac, Maya Deren και πάλλι, Carolee Schneemann), το έργο τους αποτελεί το στίγμα μιας εντελώς προσωπικής ματιάς και διακρίνεται για τις πολιτικές του θέσεις και για την ιδιαίτερη θεματική του, στην οποία επανέρχονται τα θέματα της γυναικείας ταυτότητας, της γυναικείας ματιάς και της διαφορετικότητας, πάντοτε επεξεργασμένα μέσα από μια πειραματική προσέγγιση των οπτικών μέσων. Ο «Κύκλος του Unheimlich», τα κινηματογραφικά «Πορτραίτα», ο «Κύκλος του Άγγελου» είναι μερικές από τις ενόπτες γύρω από τις ο-

ποιές κινήθηκε το έργο τους τα τελευταία χρόνια. Η Κατερίνα Θωμαδάκη διδάσκει Πειραματικό Κινηματογράφο και Multimedia στο εικαστικό τμήμα του Πανεπιστημίου Παρίσι Ι, Σορβόνη.

Κινηματογραφικά Πορτραίτα: Σέλβα και Πτώσεις. Έρμος. Συν

Στο πλαίσιο ενός προγράμματος του Γαλλικού Υπουργείου Πολιτισμού για τη διάσωση ταινιών που κινδύνευαν να χαθούν από τη φθορά (καθώς ήταν γυρισμένες σε εύφλεκτο φιλμ πριν το 1955), το οποίο ανατέθηκε από το 1990 στα Γαλλικά Κινηματογραφικά Αρχεία (Archives Françaises du Film / CNC), αποτέλεσαν αντικείμενο ιδιαίτερης προσοχής και μερικές πιο σύγχρονες ταινίες, κυρίως δημιουργίες της δεκαετίας του '70 και του '80, λόγω της ιστορικής τους σημασίας και της κρίσιμης κατάστασης στην οποία βρισκόταν το πρωτότυπο υλικό τους. Τα Γαλλικά Κινηματογραφικά Αρχεία προέβλεψαν σε μια σοβαρή ποιοτική επιλογή τέτοιων σύγχρονων έργων, εξαιτίας του υψηλού κόστους που συνεπάγονταν οι εργασίες αποκατάστασης και blow up. Ανάμεσα σε αυτές επιλέχθηκαν οι πειραματικές ταινίες Σέλβα. Ένα πορτραίτο της Παρβανέ Ναβαί. (1983, 70'), της Μαρίας Κλωνάρη και Πτώσεις. Έρμος. Συν (1985, 16') της Κατερίνας Θωμαδάκη, αρχικά γυρισμένες σε Super-8.

Τα δύο έργα που αποκαταστάθηκαν από τα Γαλλικά Αρχεία του Κινηματογράφου αποτελούν ένα δίπτυχο από τη σειρά των κινηματογραφικών «Πορτραίτων». Είναι από τις ελάχιστες ταινίες που δεν συνοπογράφουν οι δύο δημιουργοί.

Η αποκατάσταση της Σέλβα σε 35mm ήταν το πρώτο blow up που έκαναν τα Γαλλικά Κινηματογραφικά Αρχεία από Super-8 σε 35mm σε μη αφηγηματική ταινία μεγάλου μήκους και απαίτησε λεπτομερή εργασία υπό την επίβλεψη των εικαστικών, καθώς και τη χρήση της τελευταίας λέξης της τεχνολογίας. Στη συνέχεια αποκαταστάθηκε με τον ίδιο τρόπο η ταινία μικρού μήκους Πτώσεις. Έρμος. Συν της Κατερίνας Θωμαδάκη. Το αποτέλεσμα των δύο blow up θεωρείται υποδειγματικό από τον κόσμο των αρχείων μελών της F.I.A.F. (Διεθνής Ένωση Κινηματογραφικών Αρχείων).

Η παγκόσμια πρεμιέρα των δύο αποκατεστημένων ταινιών 35mm θα γίνει στη Θεσσαλονίκη, με την παρουσία των δύο εικαστικών.

Ο Κύκλος του Άγγελου

Με την ευκαιρία της παγκόσμιας πρώτης προβολής των δύο αποκατεστημένων ταινιών, θα προβληθούν τέσσερις ακόμα ταινίες βίντεο από τον «Κύκλο του Άγγελου», που αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές ενόπτες στο έργο των δύο εικαστικών. Περιλαμβάνει μέχρι σήμερα πάνω από 30 δημιουργίες ποικίλων τεχνολογιών που έχουν παρουσιαστεί διεθνώς σε μου-

σειακούς χώρους. Με αφορμή μια αρχαική φωτογραφία ερμαφρόδιτου, οι δύο δημιουργοί πραγματοποιούν μια σειρά από έργα που αναφέρονται με ευαισθησία και πρωτοτυπία στη διαφορετικότητα, στη βία που συνήθως υφίσταται, και στην αποδοχή της σωματικότητας. Συχνά τα πλάσματα που εμφανίζονται σ' αυτά τα έργα παρομοιάζονται με ουράνια σώματα ή αστρικούς σχηματισμούς, κάτι που επανέρχεται στη δουλειά των Θωμαδάκη και Κλωνάρη από την αρχή της πορείας τους, συμβολίζοντας τη σχέση με τη βαρύτητα, την ελευθερία και τον τελετουργικό χορό μιας αιώρησης στο σύμπαν. Οι ταινίες βίντεο που προβάλλονται δίνουν ένα δείγμα της πρωτοποριακής βιντεογραφικής δουλειάς των Θωμαδάκη και Κλωνάρη όταν ακόμη δούλευαν με αναλογικά μέσα, και την εξέλιξη αυτής της δουλειάς όπως διαμορφώνεται από τη χρήση των σημερινών ψηφιακών τεχνολογιών. Η μουσική παίζει έναν καθοριστικό ρόλο σ' αυτά τα έργα. Στις τρεις από αυτές τις ταινίες η πρωτότυπη μουσική είναι του Έλληνα συνθέτη ηλεκτρονικής μουσικής Σπύρου Φάρου, με τον οποίο οι δύο εικαστικοί συνεργάζονται στενά τα τελευταία χρόνια.

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΟΣ

ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΟΡΤΡΑΙΤΩΝ

- 1983** *Selva. Un portrait de Parvaneh Navai / Σέλβα. Ένα πορτραίτο της Παρβανέ Ναβαί* (Μ.Κ.)
Αρχικό φoρμάτ Super-8, αποκατεστημένη κόπια 35mm, Έγχρωμο, 70'
- 1985** *Chutes.Désert. Syn / Πτώσεις. Έρμος. Συν* (Κ.Θ.)
Αρχικό φoρμάτ Super-8, αποκατεστημένη κόπια 35mm, Έγχρωμο, 16'

ΒΙΝΤΕΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ

- 1994** *Requiem pour le XXe siècle / Ρέκβιεμ για τον 20ο αιώνα.*
Βετα, Ασπρόμαυρο και έγχρωμο, 14'
- 1994** *Personal Statement / Προσωπική μαρτυρία*
Βετα, Ασπρόμαυρο και έγχρωμο / B&W and Colour 7'
- 2001** *Pulsar*
Digital, Έγχρωμο, 14'
- 2003** *Quasar*
Digital, Έγχρωμο, 30'

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Παύλος Ζάννης, 12:00

Επιλεκτική φιλμογραφία (περιλαμβάνει μόνο ταινίες, βίντεο και περφόρμανς με πολλαπλές προβολές)

1968-69	Les Bonnes	1983	Orlando — Hermaphrodite II
1971	3.VII.1973 (Κ.Τ.)	1981-83	Selva. Un portrait de Parvaneh Navai (Μ.Κ.)
1975-76	Double Labyrinthe	1984	Portraits/Miroirs
1977	L'Enfant qui a pissé des paillettes	1982-85	Jardins de l'Hermaphrodite endormi/e
1978	Soma	1983-85	Chutes. Désert. Syn (Κ.Τ.)
1979	Arteria magna in dolore laterali	1985	Mystère II : Incendie de l'Ange
	Isa en Automne (Μ.Κ.)	1987	Enluminures
1977-79	Unheimlich I : Dialogue secret	1987-92	L'Ange Amazonien. Un portrait de Lena Vandre
1979-80	Unheimlich II : Astarti	1991-94	Requiem pour le XXe siècle
	Kha : Les Embaumées (Μ.Κ.)		Personal Statement
1980-81	Unheimlich III : Les Mères	2000	Double Exposure
1980	Portrait de ma mère dans son jardin (Κ.Τ.)	2001	Pulsar
1982	Sauro Bellini (Μ.Κ.)	2002-03	Quasar

TV5: tout un monde de cinéma

Partenaire des films francophones en compétition

Retrouver toute l'actualité du cinéma:
"les yeux dans l'écran", tous les mercredis à 21h05

partenaire officiel

TV5

www.tv5.org

ΜΠΟΥΤΑΡΗ ΑΠΟ ΤΟ 1879

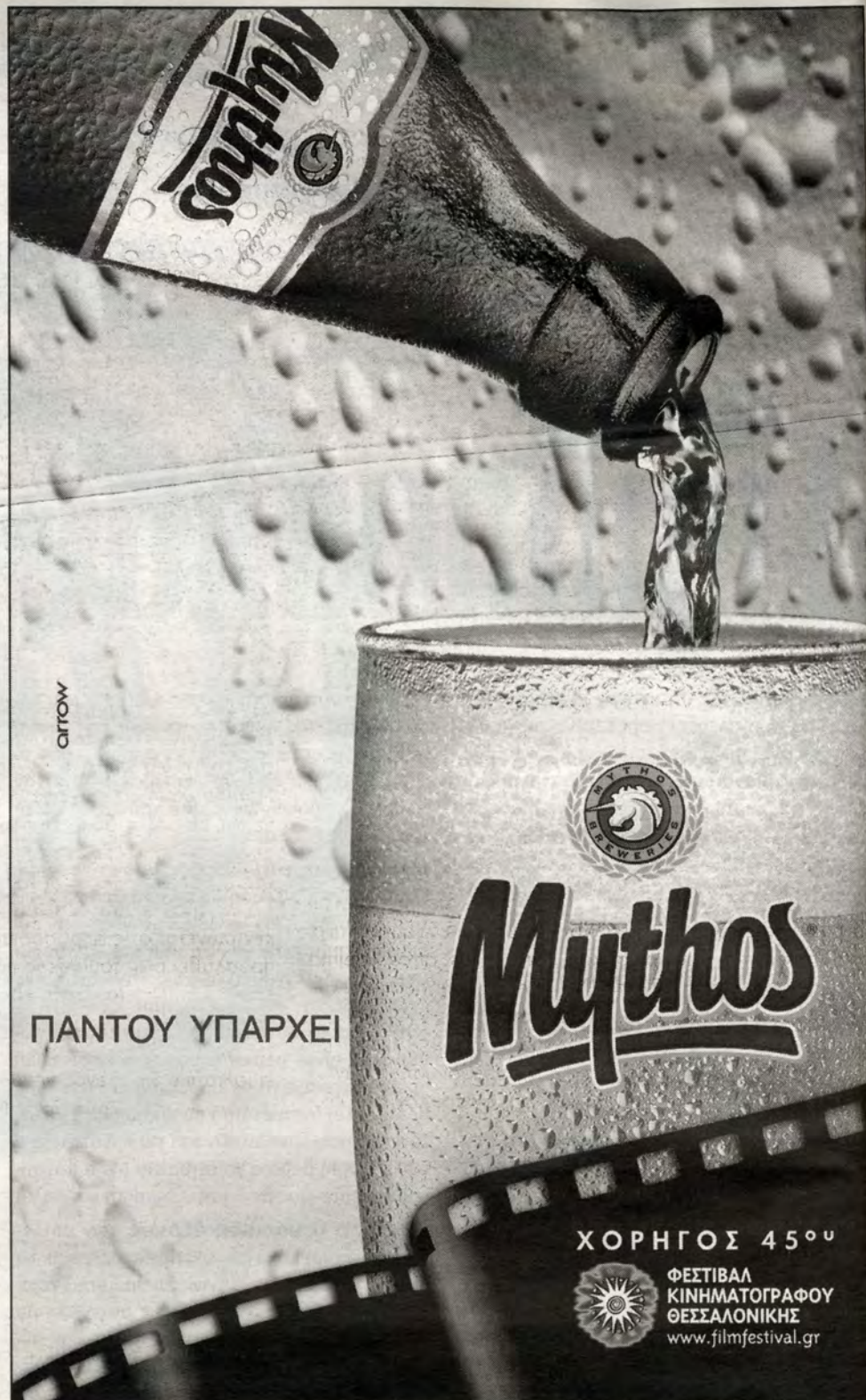
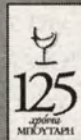
Εδώ και 125 χρόνια
η ποιότητα
μάς έγινε τρόπος ζωής.

Πριν 125 χρόνια, θέσαμε τις βάσεις μιας εξελιγμένης οινοποιτικής φιλοσοφίας με κύριο άξονα την προσήλωση στην ποιότητα. Από τότε, δημιουργούμε αμπελώνες σε ολόκληρη την Ελλάδα και επισκέψιμα οινοποιεία που ενσωματώνονται στη ζωή της κάθε περιοχής αναδεικνύοντας τη μοναδικότητά της. Προάγουμε τις ελληνικές ποικιλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αναδεικνύουμε τις ξένες ποικιλίες στον τόπο μας. Στηρίζουμε κάθε δραστηριότητα που προωθεί τον πολιτισμό σε κάθε του έκφραση. Κατακτάμε σημαντικές βραβεύσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς, με αποκορύφωμα τις 8 βραβεύσεις από το έγκυρο περιοδικό "Wine and Spirits", ως "Διεθνές Οινοποιείο της χρονιάς". Εδώ και 125 χρόνια παραμένουμε πιστοί στην ποιότητα. Γι' αυτό και η ποιότητα μάς έγινε τρόπος ζωής.

www.boutari.gr

BOUTARI

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

ΠΑΝΤΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ

ΧΟΡΗΓΟΣ 45°

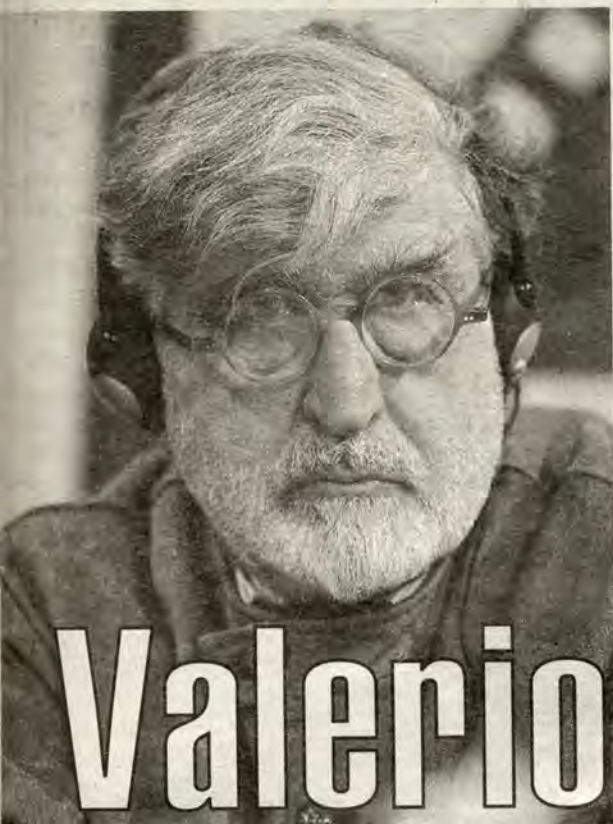

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Valerio

Ένας από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες της μεταπολεμικής Ευρώπης, ο Βαλέριο Αντάμι, βρίσκεται ανάμεσά μας. Ιταλός ζωγράφος της pop art, αποτυπωμένης όμως με μια ευρωπαϊκή ματιά, δημιουργεί έργα με μυθολογικές αναφορές και αλληγορίες. Έχει και μια ταινία στο ενεργητικό του που έκανε το 1971. Είναι από τους καλλιτέχνες που τους αναγνωρίζεις αμέσως. Ο αέρας, ο ρομαντισμός, η γλυκύτητα, το σπιλ του παραπέμπουν σε άλλη εποχή. Οι πρώτες του λέξεις εκφράζουν τη λύπη του για τον πρόσφατο χαμό του στενού του φίλου και σπουδαίου φιλοσόφου της εποχής μας, Jacques Derrida. Έρχεται συχνά στην Ελλάδα, έχει φίλους εδώ, και έχει σημαντικά πράγματα να πει.

Adammi

Ο κινηματογράφος χθες και σήμερα
 Η γενιά μου ανήκει στην εποχή μετά τον πόλεμο. Ο κινηματογράφος τότε ήταν ένα είδος νέας μυθολογίας. Στην Ευρώπη, περισσότερο από την Αμερική, ο κινηματογράφος έδωσε αριστουργήματα. Για παράδειγμα, σε χώρες όπως η Ιταλία ή η Γερμανία ο κινηματογράφος ήταν πολύ σημαντικός. Οι ναζιστές είχαν κατάλαβει πως ήταν ο καλύτερος τρόπος να χειραγωγήσουν τις μάζες. Και όχι μόνο από την πολιτική άποψη αλλά και την ηθικοποιτική. Ταυτόχρονα, ο κινηματογράφος ήταν ένα τρομερό μέσο επικοινωνίας. Σήμερα θα έλεγα ότι βρίσκεται σε μια φάση μείωσης, με την έννοια ότι υπάρχουν μικρές σιθουσες. Δεν υπάρχουν πια αμφιθέατρα όπως γινόταν τότε. Υπήρχε, λοιπόν, ένα είδος συλλογικής μυθολογίας που εξέφραζε ο κινηματογράφος. Σήμερα έχει γίνει άριστος σε σχέση με την οθόνη της τηλεόρασης. Έτσι, αναπόφευκτα προσαρμόστηκε τεχνικά λίγο-λίγο στη μικρή οθόνη. Βλέπουμε πλέον συνέχεια λόγο έκφρασης. Επίσης τροποποιήθηκε και όσον αφορά το χώρο όπου προσφέρεται η εικόνα του κινηματογράφου.

Μύθος και εικόνα
 Υπάρχουν κάποιες νέες μυθολογίες που βγήκαν στον κινηματογράφο. Αυτές, όμως, δεν είναι παρά κομμάτια της μυθολογίας. Η εικονογραφία του Walt Disney έγινε κατά κάποιο τρόπο συμβολική και μυθολογική ταυτόχρονα. Στους υπολογιστές σήμερα ξαναχρησιμοποιήσαμε όλα αυτά τα σημεία που ανταποκρίνονται σε μια νέα, εύθραυστη και επιφανειακή μυθολογία. Στη μυθολογία υπάρχει και κινηματογραφικό περιεχόμενο και αυτό το παίρνουμε ως νέα μυθολογία του ανθρώπου. Η ψυχολογία, η βία, το σεξ, πιστεύουμε ότι είναι μια νέα μυθολογία. Είναι αυτή που εκφράζεται μέσα από τον τρόπο. Η αισθητική συχνά σήμερα αναμειγνύεται με το αντίθετό της γιατί υπάρχει πολύ επιθετική τέχνη.

“Βάλτε μια τηλεόραση στην πλατεία και σε λίγα χρόνια, ένα δύο το πολύ, η κοινωνία αυτό του χωριού αυτού θα χάσει όλη την αλήθεια της παράδοσης. Οι ισορροπίες θα καταστραφούν τελείως.”

Όλη αυτή τη βία τη θεωρούμε ως ορισμό του κάλλους. Έτσι η μυθολογία του σήμερα είναι αντιφατική, δηλαδή εκφράζει τον τρόπο από τη μια και την ομορφιά του από την άλλη.

Αναπαράσταση και κινηματογράφος
 Στα μέσα της δεκαετίας του '60 η ζωγραφική, ως αφηρημένη, αντιτάχθηκε στην υπάρχουσα αντίληψη της τέχνης. Μετά τον πόλεμο έχασε κάθε έννοια της αναπαράστασης. Μόνο η εικονογραφία ήταν αναπαράσταση. Το ανθρώπινο σώμα τελειώνει και δε ζωγραφίζεται πλέον. Όχι μόνο με την κλασική έννοια αλλά ακόμα και με την έννοια του εξπρεσιονισμού. Έτσι ξεκίνησε η αφηρημένη τέχνη με πολύ μεγάλους καλλιτέχνες. Σκέφτομαι πως όταν ήμουν νέος αν έκανα τέτοια σχέδια δε θα γίνονταν αποδεκτά. Η γενιά μου προσπάθησε να ξαναχτίσει αυτήν την αναπαράσταση. Αυτό ήταν ίσως η απαρχή και για το ενδιαφέρον μας για τον κινηματογράφο. Άρα το ενδιαφέρον ήταν η ίδια η εικόνα, μια εικόνα που έφευγε από το πραγματικό, όπως όλες οι λειτουργίες του κινηματογράφου. Αυτή ήταν και η αρχή της φωτογραφίας του κινηματογράφου.

Ζωγραφική
 Στη ζωγραφική υπάρχει κάτι το μόνιμο εφόσον η εικόνα του πίνακα είναι μόνιμη. Στον κινηματογράφο η εικόνα αυτή κινείται και έτσι μπαίνει σε μια κατάσταση προσωρινή. Αυτό, πιστεύω, ήταν που σκέφτηκαν οι καλλιτέχνες, δηλαδή να περάσουν από το μόνιμο στο προσωρινό. Ήταν επίσης η εποχή που προκάλεσε τη διαμόρφωση της νεωτερικότητας. Σήμερα έχουμε σβήσει ό,τι ήταν στατική σκέψη για να περάσουμε στη δυναμική. Επιταχύνουμε τα πάντα θεωρώντας ότι καθετί είναι ένα κίνημα.

Pop art και Αμερική
 Η Αμερική παρουσιάστηκε στον κόσμο με τη μυθολογία και την παραίσθηση. Θέλω να πω ότι στην ευρωπαϊκή σκέψη και στον καθημερινό ευρωπαίο η Αμερική παρουσιάστηκε

μέσα από πολύ δυνατές συμβολικές εικόνες. Η δύναμη ήταν στην coca-cola και σε ένα είδος κινηματογράφου που μας την έδειξε ως τη χώρα της ελευθερίας. Ο κινηματογράφος μας είπε ψέματα για την Αμερική. Δημιούργησε ένα μύθο γύρω της. Η pop art είχε την ίδια λειτουργία, που συνεχίστηκε και μετά, όπως έγινε με τα jeans στη Σοβιετική Ένωση. Αυτή η χώρα καταστράφηκε γιατί όλη η λειτουργία της πέρασε σε αυτό που θεωρήθηκε ότι συμβόλιζε το jean. Η рок μουσική ήταν η συμβολική μορφή μιας τεράστιας βίας. Ταξιδεύοντας πολύ στις Ινδίες το αντιλήφθηκα αυτό. Πάρτε για παράδειγμα την ισορροπία ενός αγροτικού χωριού στην επαρχία. Βάλτε μια τηλεόραση στην πλατεία και σε λίγα χρόνια, ένα δύο το πολύ, η κοινωνία αυτό του χωριού αυτού θα χάσει όλη την αλήθεια της παράδοσης. Οι ισορροπίες θα καταστραφούν τελείως. Η pop art μας έκανε πιο επιθετικούς παρουσιάζοντας μια καινούργια εικόνα με τις διαφημίσεις και τα σούπερ-μάρκετ, δηλαδή την αμερικανική οπτική.

Το προϊόν και η τέχνη
 Είναι αλήθεια πως έχω σχεδιάσει ένα ρολόι για τη swatch. Το προϊόν και η τέχνη δίνουν μια εικόνα της εποχής μας, το καθένα βέβαια διαφορετική. Μερικές φορές το ένα χρειάζεται το άλλο. Το προϊόν στο βάθος έχει ανάγκη την αισθητική αναπαράσταση που δίνει η τέχνη. Όπως, επίσης, η τέχνη έχει ανάγκη την πραγματικότητα ενός προϊόντος. Καμιά φορά μπλέκονται αλλά επιμένω πως η τέχνη δεν μπορεί να συγκριθεί με το προϊόν. Τίποτα δεν είναι πιο άσχημο από αυτή τη συζήτηση που γίνεται σήμερα ότι η τέχνη πρέπει να βρει χώρο στη λαϊκή κουλτούρα και άρα η λαϊκή κουλτούρα είναι αυτή που εκφράζεται παντού. Στη μαγειρική, στη μόδα. Δυστυχώς ο κινηματογράφος ως προϊόν χρειάζεται από πίσω του πολλά λεφτά και συχνά προσπαθεί να συνδυάσει την τέχνη και το εμπόριο. Η τηλεόραση κατέστρεψε την εικόνα, με την έννοια ότι εκεί φτιάχνουν προγράμματα που αναζητούν μεγάλο ακροατήριο εξαιτίας των διαφημίσεων. Αυτό είναι η βίαιη συμπεριφορά του εμπορίου. Είναι η εξάρτηση της λαϊκής τέχνης από το εμπόριο. Ο κινηματογράφος γίνεται και αυτός τέτοιο όργανο του εμπορίου. Για παράδειγμα, στη μουσική: δε λέω ότι ο Μάικλ Τζάκσον δεν είναι μεγάλη

προσωπικότητα αλλά δεν μπορούμε να τον βάλουμε με τη μουσική του Luciano Verio. Το επίπεδο είναι τελείως διαφορετικό.

Ταινίες αριστουργήματα

Πιστεύω ότι έχουν γίνει τέσσερα αριστουργήματα στον κινηματογράφο: *Όρντε* του Ντράγιερ, *Αντρέι Ρουμπλιόφ* του Ταρκόφσκι, *Ο κόκκινος ψαλμός* του Γιάντσο και *Sallon de musique* ενός Ινδού, του Ζαντζιζιράι.

Ο κινηματογράφος ως συλλογική τέχνη

Ο κινηματογράφος έχει το προνόμιο μπροστά στις άλλες μορφές τέχνης να είναι πιο πολύπλοκος. Η ταινία που έκανα ήταν για να δείξω, τουλάχιστον έτσι νόμιζα αλλά μετά απογοητεύτηκα, την οικουμενικότητα του κινηματογράφου σαν αυτή που έψαχνε ο Βάγκνερ στην όπερα. Πίστευα ότι ο κινηματογράφος είναι μια παγκόσμια τέχνη. Όταν προσπάθησα να εξηγήσω στον εικονολήπτη αυτό που ήθελα, του είπα "θέλω το φως να έχει τη μελαγχολία ενός δειλινού, βρες το μου!". Δεν μπορούσε να το κάνει. Εγώ του το έλεγα αλλά αυτός ήταν που θα το έκανε. Αυτή η σχέση της συλλογικής δουλειάς είναι μέρος αυτής της οικουμενικότητας. Για παράδειγμα στον ηθοποιό, μπορούμε να πούμε κάνει αυτό ή το άλλο, όμως αυτός είναι που βάζει τη δική του ματιά και τα συναισθήματά του. Αυτό είναι το καταπληκτικό σπιλ του σινεμά. Πρέπει να διεισδύσουμε στη δομή για να βρούμε αν υπάρχει ένα αόρατο πεδίο από πίσω. Γιατί μερικές φορές ο πυρήνας βρίσκεται εκεί ακριβώς.

Το μέλλον

Θα είμαστε πάντα θύματα. Άνθρωποι που πιστεύουν στη δημοκρατία χωρίς να γνωρίζουν τι είναι δημοκρατία, χειραγωγημένοι από τα ΜΜΕ. Σήμερα δεν αντιστεκόμαστε σε τίποτα, τα αποδεχόμαστε όλα, όπως για παράδειγμα τον πόλεμο στο Ιράκ. Παραμένουμε στην αποδοχή του ψέματος που μας δίνει η τηλεόραση. Η τεχνολογία μας έκανε στείρους. Έχουμε χάσει σήμερα την πιθανότητα να κατανοήσουμε τη μνήμη. Θεωρούμε πως μνήμη είναι αυτό που ζούμε και προσπαθούμε να θυμηθούμε. Η μνήμη, όμως, έχει να κάνει με τα αρχέτυπα του παρελθόντος. Ανακαλύψαμε τον υπολογιστή και βάλαμε τη μνήμη εκεί. Ό,τι θέλουμε το βρίσκουμε και νομίζουμε ότι εκεί είναι η μνήμη. Αυτά όμως είναι απλές βάσεις δεδομένων και ποιος ξέρει αν είναι αλήθεια ή όχι. Γι' αυτό πρέπει ο κινηματογράφος, η τέχνη γενικά, να αντισταθεί. Πρέπει να διαβάσουμε περισσότερη ποίηση. Θα αναφέρω την Αμερική που είναι μια καταπληκτική ήπειρος, πέρα από το ρατσισμό. Όλη η δομή της έγινε σύμφωνα με τα πρότυπα της Ευρώπης και δημιουργήθηκε η μεγάλη ψευδαίσθηση της ελευθερίας. Οι πολίτες των ΗΠΑ άρχισαν να καταλαβαίνουν ότι μπορούσαν να έχουν την εξουσία και να αποτελέσουν μια οικονομική υπερδύναμη. Η καλή εποχή τελείωσε με τον Μακαρθισμό, όταν πλέον οι καλλιτέχνες δεν μπορούσαν να εκφραστούν. Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και τώρα γιατί έχουμε την τηλεόραση που μας αφηγείται ψέματα.

Για το Φεστιβάλ

Το Φεστιβάλ αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον ακριβώς γιατί δεν εξαρτάται από τη βιομηχανία του κινηματογράφου. Είναι ένα Φεστιβάλ που ψάχνει πάντα τις νέες ταινίες και τον ποιητικό κινηματογράφο.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάτη

20:10
ψώνια

20:20
σινεμά

παίζει κέντρο!

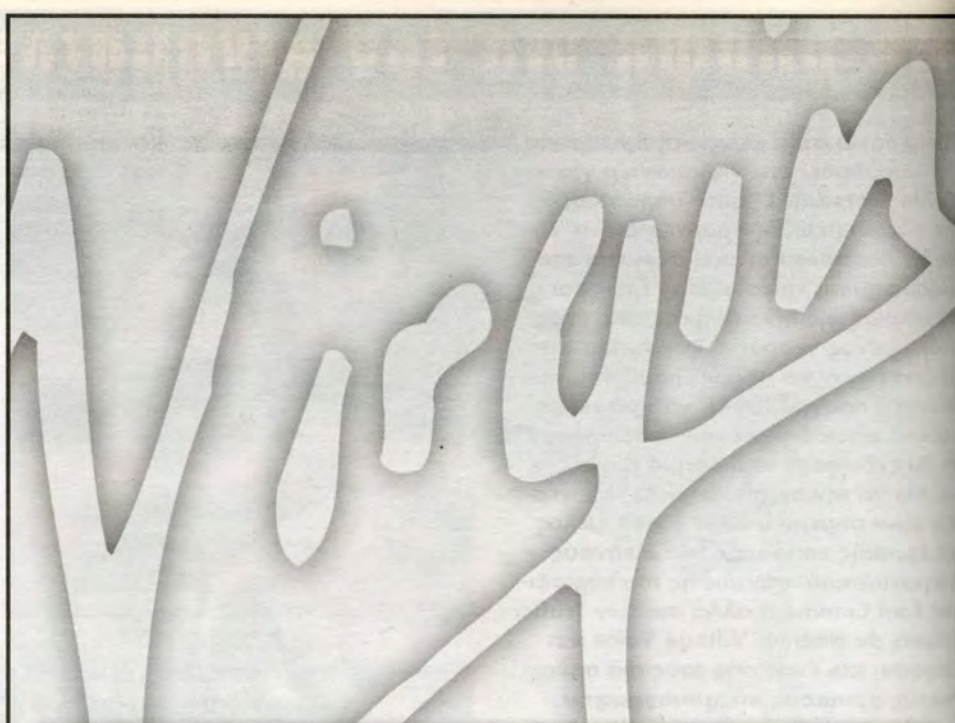
 ΖΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
C I N E P L E X

Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

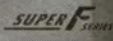
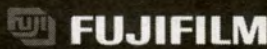
8 αίθουσες... δίπλα σου!

www.odeon.gr

PARADE

megastores®

FUJICOLOR
MOTION
PICTURE
FILMS

Θα δώσει χρώμα
στο όνειρό σου.

ΔΙΑΘΕΣΗ:
KaBel CINE-TV PRODUCTIONS & SALES

ΔΗΜΟΣΙΘΕΝΟΥΣ 1 ΧΑΛΑΝΔΡΙ 152 34
ΤΗΛ.: 210 6858033-210 6858034 (FAX)
e-mail: kabel2@otenet.gr

Η Μίλα απ' τον Άρη / Mila ot Mars

της Sophia Zornitsa (Βουλγαρία, 2004)

Η Mila ζει τις εντάσεις και τις πιέσεις μιας ετεροβαρούς σχέσης. Κατά την διάρκεια ενός καυγά κατοικείται από τον σύντροφό της, ένα μαφιόζο, και αποφασίζει να τον εγκαταλείψει. Κρυμμένη σ' εφ' όρου καταλήγει σ' ένα σχεδόν ερειπωμένο και εγκαταλελειμμένο χωριό κοντά στα σύνορα. Οι μοναδικοί κάτοικοι του χωριού, μια ομάδα ηλικιωμένων, θα την υποδεχτούν με χαρά και θα την περιβάλουν. Καθώς ο καιρός περνάει θα γίνει φανερό το μυστικό της Mila: είναι έγκυος. Μέσα στο βαρύ χειμώνα και με την συμπαράσταση των ηλικιωμένων θα γεννήσει το μωρό της. Στο πρόσωπο ενός νεαρού δασκάλου που ζει σαν ερμηίτης στο γειτονικό ερειπωμένο κάστρο η Mila θα συναντήσει τον έρωτα. Όμως οι λογαριασμοί με το παρελθόν της δεν έχουν ακόμα κλείσει. Η αφήγηση της ταινίας παρακολουθεί την πορεία της νεαρής ηρωίδας λίγους μήνες πριν την γέννηση του παιδιού της και λίγο μετά απ' αυτή. Ουσιαστικά αυτό που καταγράφεται στην ταινία είναι ο δύσκολος δρόμος προς την ισορροπία και την ευτυχία. Ένα ταραχώδες παρελθόν, μια δύσκολη σχέση και οι απόηχοι της στην ψυχή της ηρωίδας είναι τα εμπόδια.

Δ.Μ.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 13:00

Η αίθουσα αναμονής / Bekleme odasi

του Zeki Demirkubuz (Τουρκία, 2003)

Ο Ahmet είναι ένας σκηνοθέτης που προσπαθεί να γράψει το σενάριο για μια ταινία βασισμένη πάνω στο Έγκλημα και Τιμωρία του Ντοστογιέφσκι. Ζει μια ζωή ανιαρή, χωρίς συγκινήσεις. Συγκατοικεί με την Serap, αλλά η σχέση τους φαίνεται ότι βρίσκεται σε τέλμα. Μια μέρα αρνούμενος να δώσει μια εξήγηση στην Serap για την απάθεια και την αδιαφορία του θα οδηγήσει την σχέση τους στην διάλυση. Γρήγορα το κενό της θα καλύψει η Elif, μια νεαρή βοηθός σκηνοθέτη. Ο Ahmet θα αναζητήσει τον ηθοποιό - πρωταγωνιστή της ταινίας του στις φωτογραφίες των υπόπτων ενός αστυνομικού τμήματος. Ο Ferit μετά από διαταγμούς δέχεται να υποδυθεί τον ρόλο του Ρασκόλνικωφ. Όμως η σχέση του Ahmet με την Elif φαίνεται να μην έχει καμιά προοπτική. Βυθισμένος στην απάθεια ο Ahmet θα προκαλέσει πάλι κρίση. Μ' ένα ανάλογο τρόπο φαίνεται να οδηγείται σε αδιέξοδο και το σχέδιο για ταινία. Ο τίτλος της ταινίας υποδεικνύει και το θέμα της: η αφήγηση περιγράφει την μακρά και επώδυνη διαδικασία αναμονής μέχρι ένα σχέδιο λάβει μορφή και υπόσταση. Η αδιαφορία, η απάθεια, η σκληρότητα, η απουσία κάθε συναισθήματος, το διφορούμενο δεν είναι παρά οι εξωτερικές εκφράσεις της μακράς περιπέτειας της δημιουργίας μέχρι αυτή να δει το φως του ήλιου (ή μάλλον το φως του υπολογιστή).

Δ.Μ.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 23:00

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 17

Μια νύχτα χωρίς φεγγάρι / Nata pa hene

του Artan' Arolli (Αλβανία/Γαλλία, 2004)

Ένας ηλικιωμένος άνδρας και η νεαρή εγγονή του εγκαταλείπουν το χωριό τους κάπου στην ύπαιθρο της Αλβανίας. Ακολουθώντας τα ίχνη και άλλων πριν απ' αυτούς, κατευθύνονται προς τη θάλασσα αναζητώντας μια καλύτερη τύχη στην μετανάστευση. Στο τρένο που επιβιβάζονται η Rudina θα γνωριστεί μ' ένα νεαρό, τον Gjergj. Κατά έναν απρόοπτο τρόπο σε μια στάση το νεαρό ζευγάρι θα ξεχαστεί χάνοντας το τρένο. Αγριώνοντας για την τύχη της εγγονής του, ο ηλικιωμένος θα την αναζητήσει με ένταση και πάθος. Παράλληλα ο Gjergj και η Rudina, προσπαθώντας να βρουν τον ηλικιωμένο άνδρα, θα κατευθυνθούν προς την παραλία απ' όπου ξεκινούν οι παράνομες μεταφορές των μεταναστών προς την Δύση. Όμως αυτός ο τόπος κουβαλά ένα ένοχο μυστικό για τον ηλικιωμένο.

Η ταινία αναπτύσσεται σε δύο άξονες: ο πρώτος αναφέρεται στο σήμερα και στη διαδρομή των ηρώων προς την θάλασσα, ενώ ο δεύτερος στο παρελθόν του ηλικιωμένου. Κοινός τόπος γι' αυτές τις δύο παράλληλες αφηγηματικές γραμμές είναι ο έρωτας ως μια δύναμη που συντρίβει ότι κακόψυχο και ταπεινό τον περιβάλλει. Επικεντρώνοντας παράλληλα στο μοτίβο της εξόδου-δραπέτευσης-μετανάστευσης από τη χώρα, ο σκηνοθέτης σχολιάζει και την τάση μιας χώρας που είτε διώχνει είτε σκοτώνει τα παιδιά της. Η περιπλάνηση στην ύπαιθρο σχεδιάζει ένα πανόραμα συμπεριφορών και προσώπων και συγκροτεί μια συλλογή σκίτσων που συλλαμβάνουν το σήμερα. Το κεντρικό πρόσωπο της ταινίας, η Rudina, δεν είναι παρά μια προσωποποίηση της ίδιας της πατρίδας της

Αλβανίας, μιας χώρας που διαρκώς αναζητά ισορροπία: περιπλανώμενη για πρώτη φορά στη χώρα της ενηλικιώνεται μ' ένα τρόπο βίαιο και άγριο. Χωρίς να αγνοεί το παράλογο χιούμορ που κρύβεται σε μια χαοτική πραγματικότητα, η σκηνοθεσία επιλέγει ως προνομιούχες στιγμές της ταινίας τις σκηνές όπου ένας μαγικός ρεαλισμός βαλκανικού τύπου επικρατεί. Το ανοιχτό τέλος της ταινίας μοιάζει να εκφράζει το μετέωρο της σημερινής πραγματικότητας

Δ.Μ.

Σάββατο 27 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 18:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Προβλήματα ταυτότητας σε μια ιστορία χωρίς σύνορα

Yesim Ustaoglu, σκηνοθέτης της ταινίας *Περιμένοντας τα σύννεφα*

Μια ταινία για τον ξεριζωμό των Ποντίων σε σκηνοθεσία μιας Τουρκάλας είναι σίγουρα μια ενδιαφέρουσα συγκυρία. Πρόκειται για μια ιστορία βασισμένη στο βιβλίο του Γιώργου Ανδρεάδη «Ταμάμα» και περιγράφει την ιστορία μιας Ελληνίδας από τον Πόντο που αναγκάστηκε να ζήσει σχεδόν όλη της τη ζωή κρύβοντας την πραγματική της ταυτότητα. Κάποια στιγμή, βασανισμένη από τις αναμνήσεις, αναζητά τον αδελφό αλλά και το παρελθόν της. Η σκηνοθέτης, που βρέθηκε στη δεύτερη προβολή της ταινίας, τιμήθηκε από την Ένωση Ποντίων για την προσφορά της στη συμφιλίωση των λαών. Μετά το τέλος της προβολής είχε την ευκαιρία να συνομιλήσει με το κοινό που κατά ένα μεγάλο μέρος έδειξε συγκινημένο από την προσέγγιση του θέματος. Η Yesim Ustaoglu μας μιλάει με θερμή για την ιστορία των προσφύγων αν και η ίδια δεν έχει διώσει αυτήν την εμπειρία.

ταινία έχει προβληθεί λίγες φορές αλλά πήγε καλά. Το κοινό αντέδρασε πολύ θετικά. Έτσι είχαμε και ωραία συζήτηση μετά, όπως έγινε και εδώ τώρα. Θα βγει στις αίθουσες της Τουρκίας από τον Ιανουάριο.

Αν προβάλατε αυτήν την ταινία πριν μερικά χρόνια ποιος πιστεύετε θα ήταν οι αντιδράσεις;

Αν το κοινό δεν είναι χειραγωγούμενο τότε θέλει να ξέρει.

Στο παρελθόν βέβαια ήμασταν όλοι χειραγωγημένοι από τους πολιτικούς. Βέβαια οι λαοί μεταξύ μας είμαστε μια χαρά. Τούρκοι και Κούρδοι μπορούμε και συνυπάρχουμε. Όταν δεν μπλέκεται η πολιτική είμαστε πολύ φιλικοί.

Πως μπορεί ο κινηματογράφος να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση;

Μπορεί να περάσει ένα ανθρώπινο μήνυμα. Είναι ήδη ένα καλό σημάδι το ότι βρίσκομαι εδώ. Και από τις δύο πλευρές η ταινία έγινε αποδεκτή και αυτό είναι πολύ καλό για την τέχνη και τον κινηματογράφο.

Ποια είναι η γνώμη σας για το Φεστιβάλ;

Είναι η δεύτερη φορά που έρχομαι και μ' αρέσει πολύ η εμπειρία. Το κοινό ήταν υπέροχο, όπως και στην προηγούμενη ταινία μου. Η οργάνωση είναι πολλή καλή και υπάρχει πολύ ζεστή επικοινωνία. Η πόλη είναι υπέροχη.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάτση

Γιατί διαλέξατε αυτό το θέμα για την ταινία σας;

Περνάω μια περίοδο που αναπτύσσω κάποιες ιδέες γύρω από την ταυτότητα. Όπως και η προηγούμενη ταινία μου, *Ταξίδι στον ήλιο*, έθετε το πρόβλημα της ταυτότητας. Ήθελα να κάνω ένα θέμα που γνώριζα πολύ καλά από την παιδική μου ηλικία γιατί μεγάλωσα στην Τραπεζούντα. Στο μεταξύ διάβασα το βιβλίο του Γιώργου Ανδρεάδη «Ταμάμα». Η ιστορία αυτή μου έδωσε την έμπνευση και έτσι θέλησα να επεκτείνω αυτό το σχέδιο.

Έχετε αλλάξει πολλά από τα στοιχεία του βιβλίου. Γιατί δεν το ακολουθήσατε πιστά;

Πρόκειται για ένα επικό ιστορικό μυθιστόρημα. Εγώ ήθελα να κάνω πιο πολύ ένα ψυχολογικό δράμα. Η ίδια ιστορία αλλά πώς αυτή μας επηρεάζει ψυχολογικά πολλά χρόνια αργότερα. Ποια είναι τα ίχνη που αφήνει πίσω της η καταστροφή για όλους όσους έχουν ζήσει κάτι παρόμοιο, όχι μόνο για τους Έλληνες. Μια ταινία για τους ανθρώ-

πους της διασποράς και πώς μπορεί γενιές και γενιές αργότερα να επηρεάζει ακόμα τη ζωή τους. Για μένα αυτό ήταν το πιο ενδιαφέρον. Μια μεγάλη γυναίκα που τη βλέπουμε μετά από πολλά χρόνια να κρύβει ένα μεγάλο μυστικό. Κανείς δεν ξέρει ποια είναι. Αυτό ήταν το βασικό σημείο που μου κέντρισε το ενδιαφέρον και θέλησα γύρω του να αναπτύξω το δικό μου σενάριο, χρησιμοποιώντας παράλληλα στοιχεία του βιβλίου. Ήθελα να κάνω τα γυρίσματα εκεί που οι Έλληνες Πόντιοι έζησαν και εκδιώχθηκαν. Μια περιοχή που γνώριζα καλά. Γι' αυτό άλλαξα κάποια σημεία δίνοντας τη δική μου ματιά.

Πιστεύετε πως η νοοτροπία στην Τουρκία αλλάζει;

Ναι, ειδικά σε ό,τι αφορά την ταυτότητα οι άνθρωποι συζητάνε πιο πολύ και ψάχνουν το γείτονά τους, την ιστορία τους. Τώρα είναι εύκολο να ακούσεις και να βρεις στην αγορά κουρδική μουσική. Είναι πλέον και πιο εύκολο να μεταφραστούν αυτές οι γλώσσες. Αυτό είναι πολύ καλό σημάδι. Η

Accento
TA DI IMPORTAZIONI

η έβδομη τέχνη...

...εχει άρωμα

...καφέ

Vescovi
il caffè è
un' arte
Coffee is an art

Accento

Σόλωνος 62 Θεσ/νίκη Τ.Κ. 54644
Τηλ : 2310 - 889750 Fax : 2310 889751

Vescovi
Caffè
DAL 1927

Vescovi
CAFFÈ SENZA CAFEINA
SI SERVE ESCLUSIVAMENTE

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

α σε δω στο everest θα σε δω στο
θα σε δω ο

ΣΕ ΔΩ ΣΤΟ EVEREST θα σε δω

θα σε δω στο everest θα σε δω στο everest

θα σε δω στο everest

θα σε δω στο everest

**θα σε δω στο
everest®**

χορηγός του 45ου Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ
ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΙΑ
ΘΕΡΜΗ
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ
ΚΑΛΟΧΩΡΙ
ΚΟΥΦΑΛΙΑ
ΛΑΓΚΑΔΑΣ
ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ
ΝΤΕΠΩ
ΠΕΡΑΙΑ
ΣΙΝΔΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΟΥΜΠΑ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
Παννιστών 134, Τ.Κ. 546 27
Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21
Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
28ης Οκτωβρίου 85, Τ.Κ. 570 09
Εθν. Αντιστάσης 56, Τ.Κ. 571 00
Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
Δεσπεραί 6, Τ.Κ. 546 21
Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
Χρυσ. Σμύρνης 11, Τ.Κ. 574 00
Ι. Γωγούση 23, Τ.Κ. 564 30
Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53

ΤΗΛ. 2310-566321 • FAX 2310-566323 • e-mail: SDK@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-502790 • FAX 2310-502613 • e-mail: SKO@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-266802 • FAX 2310-254006 • e-mail: SKF@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-688505 • FAX 2310-688400 • e-mail: SKE@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-466998 • FAX 2310-466934 • e-mail: SKU@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-567464 • FAX 2310-502596 • e-mail: SKI@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-789815 • FAX 2310-789810 • e-mail: SKZ@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 23910-21300 • FAX 23910-21301 • e-mail: SKK@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 23940-20864 • FAX 23940-20378 • e-mail: SKL@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-254663 • FAX 2310-254006 • e-mail: SKF@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-312527 • FAX 2310-317352 • e-mail: SKY@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-403807 • FAX 2310-412451 • e-mail: SKN@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 23920-20600 • FAX 23920-22730 • e-mail: SKP@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-569380 • FAX 2310-569626 • e-mail: SKS@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-600230 • FAX 2310-587514 • e-mail: SKM@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-914847 • FAX 2310-953309 • e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΕΔΡΑ: Δασκαλογιάννη 15 - Μεταμόρφωση Αττικής, Τ.Κ. 144 52, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 28 07 100, FAX: 210 28 35 210
Υπο/μα: Καλοχώρα Θεσσαλονίκης, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 755765, FAX: 2310 789179
www.taxydromiki.gr

γενική
TAXYΔΡΟΜΙΚΗ

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.
Εδώ θα βρείτε την σπιτική τοικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.

και στο τηλέφωνο **2310 228 300**

ΠΑΥΛΟΣ Θ. ΚΑΓΙΟΣ

Δεν υπάρχει ελευθερία μακριά σου

Μυθιστόρημα

Ένας άντρας
και μια γυναίκα
κάνουν
τη θύελλα
του έρωτα
οδηγό ζωής.

www.kastaniotis.com
e-mail: info@kastaniotis.com ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

SIXT
rent a car

Κινηθείτε παντού...

(με τις πιο συμφέρουσες μακροχρόνιες και βραχυχρόνιες μισθώσεις.)

Όποτε και αν τη χρειαστείτε, όπου κι αν βρεθείτε, η Sixt είναι εκεί. Η μεγαλύτερη και πιο αξιόπιστη εταιρεία ενοικιάσεως αυτοκινήτων στην Ευρώπη διαθέτει ένα οργανωμένο δίκτυο 80 σταθμών με 6.000 αυτοκίνητα τελευταίας τεχνολογίας και τις καλύτερες προσφορές, τόσο για μακροχρόνια όσο και για βραχυχρόνια ενοικίαση. Με τις πιο συμφέρουσες τιμές και το καλύτερο service, η Sixt αποτελεί τη μόνη σας επιλογή. «Κλείστε» το αυτοκίνητό σας με ένα απλό τηλεφώνημα ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.sixt.gr για ν' απολαύσετε κι εσείς τα μοναδικά προνόμια που σας προσφέρει η Sixt. Η εταιρεία που κινεί τον κόσμο.

Sixt rent a car, 210 57 70 006, www.sixt.gr
LION RENTAL S.A. A member of the LION HELLAS group of companies.

Festival time is not like real time. The first week has gone far too quickly. With two more days left, get out those tickets and start running. One friend aims for eight films a day. Can you top that?

American film scene

A panel early yesterday focused on American filmmaking. From the start Alexander Payne defined the term "independent filmmaker". He thinks it's not about financial independence so much as having a strong filmmaking voice. He's happy to live in a world where studios are increasingly opening up and giving auteur filmmakers (like himself) funding. Meanwhile, director Todd Verow made it clear that he embraces the term "underground". After determining that people in Hollywood were "idiots", he started "working completely out of the system". The underground, after all, keeps pushing the medium. Critic Kent Jones summoned up different survival tactics used by directors in the US. One notable strategy is that used by the likes of Clint Eastwood: "Make one [film] for them, one for me." For Verow, festivals are "a great way to have a movie shown" and to generate income too. He rents his films to certain festivals. Payne says festivals (including Thessaloniki) have offered lots of "spiritual support". Directors depressed about the marketplace who want to communicate find "hope and encouragement" he added. Directors have special ties with festivals that nurtured them early on. In a time when even Sundance and Venice are tainted by Hollywood's agenda, Payne added: "Smaller festivals like this one are trying to keep the language of cinema alive." These venues offer alternatives to the multiplexification of the world. The trouble with Hollywood, they agreed, is that it doesn't want to try too hard. Marketing has to be easy. Payne underlined that American culture is at risk now that businessmen are in charge of its key modern expression, cinema. He said, "Even when a good one [image] comes along, it's not even noticed." Payne believes "Sideways", which only opened in four cinemas initially, but spread via word-of-mouth, will be a success. He'd like it to be a "positive example" for others. An Irish producer in the audience indicated that foreign distributors also see hope in such successes. Two of the festival's most popular films-to-date are, interestingly enough, from America - and screening today. They are Payne's "Sideways" (8pm) and "Palindromes" (Todd Solondz, 10pm). Sample the US underground with Verow's "Anonymous" (midnight).

Balkan bliss

Twelve projects benefited from the second annual Balkan Fund workshop. Yesterday, four of these were awarded 10,000 euro prizes. They included "The Only Love Affair Hemingway Did Not Write About" by Stetoslav Ovcharov and Assen Vladimirov (Bulgaria), "Hidden Faces" by Cristina Mungiu and Adriana Solomon (Romania), "Snow" by Aida Begic and Elma Tataragic (Bosnia and Herzegovina), as well as local "The Hedgehog". Director Nikos Grammatikos ("The King") and long-time collaborator, writer Nikos Panayotopoulos, took the award for the latter. There were also two Cinelink prizes (25,000 euros each) from the Sarajevo Film Festival, Kodak and Synchro for Slovenia's Hanna Slak and Damjan Kozole. Meanwhile, the Balkan Survey will celebrate its tenth birthday with soul-searching. There will be a round table discussion today (10am-noon) on the prospects for Balkan co-production. This (EU) Media Desk-sponsored discussion at the City Hotel will provide information about financing and distribution.

Single frames

The frosty air perfectly accompanies Abbas Kiarostami's snowy photo exhibit at the Macedonian Museum of Contemporary Art. The first photos that greet you (from the Untitled series) are big panels depicting black-and-white trees in a quiet, snowy terrain. The images, for me, seemed halfway between photos and paintings in texture. There are also smaller black-and-white photos from Kiarostami's Roads series. In this series, the fields of Iran are the canvas - and curving, winding roads the brushstrokes. Sometimes a teeny human or animal appear. The exhibit also includes Filippo Trojano's film about the exhibit in Turin in 2003. Some of the most powerful images are of a

FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ SHOT 45th THESSALONIKI FILM FESTIVAL SATURDAY 27 NOVEMBER 2004 • N. 162

Last-minute rush

Todd Verow, Kent Jones, Alexander Payne

The Balkan Fund Awards

Abbas Kiarostami Photography Exhibition

raven shivering next to a twig and a horse ready to carve through a snowdrift. To get there, walk down Tsimiski st (in the direction of the White Tower) until you hit a big intersection (15-20 minutes). Then go inside the fenced-in exhibition space (with the OTE needle tower within). It's the white building right in front of you, inside the gate.

Communication alert

The general director of Hellenic Radio Television (ERT), Christos Panayopoulos sees the new cinema studies department at Thessaloniki's Aristotle University as critical to the future of his organization. For the third year, ERT has provided over 3 million euros for feature and short films (including docs).

Final competitors

The final two international competition films are being shown today. In the Iranian "Bitter Dream" (1.30pm), an undertaker who has been preparing the dead for their graves his entire life wonders if it's his turn next. The other film - to be screened at Frida Liappa for a change - is "Days and Hours". That work, from Bosnia and Herzegovina, is about a nephew who visits his uncle and aunt; they are still grieving for his cousin, who was lost in the war. Tomorrow night, the international jury will present the Golden and Silver Alexander, as well as other awards to the winners. Be there early, and don't forget your armor and shield.

Greek surprises

This year's local film productions seem to have very little in common with each other. As a friend put it "there's something for everyone." Salty, sweet, low-cal, loaded with calories - it's all there. Three more local films are being shown for the first time. "Meteorites" (1.30pm) was described by someone as the type of film you'd like to watch with friends over pizza and beer. It's set over six hours, as a group of people meet in a field to observe a meteorite shower. "Utopia" (6pm) is a borderline science fiction story about a man who meets the woman who haunts his dream. In "Here We Are!" (10.30pm), musicians assemble from all over Greece to audition to perform at a Greek-American conference in Delphi. Today there are press conferences by Greek filmmakers at 11am and 1pm. Yesterday "Brides" director Pantelis Voulgaris said he is always inspired by the Diaspora Greeks. "I wonder what their life is like far from familiar images, scents, faces..." The film "Brides" took seven years to make. Panos Koutras, maker of "Real Life", offered words of support for his colleagues to continue the filmmaking fight in his press conference. He feels that each film gains its own autonomy when it leaves its creators' hands. He was inspired by the tone of the still-popular Greek melodramas of the 1950s and 1960s. Finally, Vassilis Katsikis, creator of "CCTV" said a faulty camera inspired his work. He wondered what a camera with its own conscience would record.

Horizons treats

New Horizons offers some of the best evening watching tonight. There's been a buzz about "Bombon, el perro" (2.30), a film from Argentina, and "3 Iron" (8pm), the latest film by Kim Ki-Duk. "Distance" (11pm) by Hirokazu Kore-eda is also noteworthy. The psychological film shows a group of people assembling in a remote site. The link between them becomes obvious only gradually. They are all related to cult members who committed suicide after poisoning the water supply. There's nothing obvious about the film, which probes each character's memories and feelings in a haunting way.

PS: The extra screening of Yesim Ustaoglu's "Waiting for the Clouds" is today at 1pm at John Cassavetes. Meanwhile, some of Maria Klonaris and Katerina Thomadaki's "Angel Cycle" videos will be shown today at noon at the Pavlos Zannas theatre (due to yesterday's cancellation).

PPS: There will be a party in Warehouse C at 9pm tonight.

Greek term of the day: sin-err-YEE-oh (crew)

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 162 ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2004

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΟΛΓΑ ΚΟΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΑΝ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΒΟΣ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Αποκτήστε τη CINEKARTAF

και δείτε όλες τις ταινίες

του 45ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου

ΔΩΡΕΑΝ!

Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ηλεκτρονική σελίδα της CinekartaF στη διεύθυνση

<http://www.filmfestival.gr/cinekartaF>

Τώρα και ειδική έκδοση της CinekartaF για τους φοιτητές του Τμήματος Κινηματογραφίας